Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 18. septembra 2012*

„Sorte rastlin — Odločba o prilagoditvi uradnega opisa sorte LEMON SYMPHONY po uradni dolžnosti — Zahteva za razveljavitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto LEMON SYMPHONY — Zahteva za ugotovitev ničnosti žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto LEMON SYMPHONY — Prijava žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto SUMOST 01 — Vabilo na ustni postopek pred odborom za pritožbe USRS — Najkrajši enomesečni rok za obvestitev o obravnavi“

V združenih zadevah T-133/08, T-134/08, T-177/08 in T-242/09,

Ralf Schräder, stanujoč v Lüdinghausnu (Nemčija), ki ga zastopata T. Leidereiter in W.-A. Schmidt, ter v zadevah T-133/08 in T-134/08 T. Henssler, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Uradu Skupnosti za rastlinske sorte (USRS), ki sta ga sprva zastopala B. Kiewiet in M. Ekvad, nato M. Ekvad, zastopnika, skupaj z A. von Mühlendahlom, odvetnikom, v zadevi T-242/09 pa z A. von Mühlendahlom in H. Hartwigom, odvetnikoma,

tožena stranka,

druga stranka v postopkih pred odborom za pritožbe, intervenient pred Splošnim sodiščem, je

Jørn Hansson, stanujoč v Søndersøju (Danska), ki ga zastopata G. Würtenberger in R. Kunze, odvetnika,

v zadevi T-133/08 zaradi tožbe zoper odločbo odbora za pritožbe USRS z dne 4. decembra 2007 (zadeva A 007/2007) v zvezi z ugovorom zoper odločbo o prilagoditvi uradnega opisa sorte LEMON SYMPHONY v registru žlahtniteljskih pravic v Skupnosti po uradni dolžnosti; v zadevi T-134/08 zaradi tožbe zoper odločbo odbora za pritožbe USRS z dne 4. decembra 2007 (zadeva A 006/2007) v zvezi z zahtevo za razveljavitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto LEMON SYMPHONY; v zadevi T-177/08 zaradi tožbe zoper odločbo odbora za pritožbe USRS z dne 4. decembra 2007 (zadeva A 005/2007) v zvezi s prijavo žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto SUMOST 01 in v zadevi T-242/09 zaradi tožbe zoper odločbo odbora za pritožbe USRS z dne 23. januarja 2009 (zadeva A 010/2007) v zvezi z zahtevo za ugotovitev ničnosti žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto LEMON SYMPHONY,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

v sestavi N. J. Forwood (poročevalec), predsednik, F. Dehousse in J. Schwarcz, sodnika,

* Jezik postopka: nemščina.

sodna tajnica: C. Heeren, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 28. februarja 2012,

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 Člen 5(1) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 16, str. 390, v nadaljevanju: Uredba) določa:

„1. Predmet žlahtniteljskih pravic v Skupnosti so lahko sorte vseh botaničnih rodov in vrst in med drugim tudi križanci med rodovi ali vrstami.

2. Za namene te uredbe pomeni ‚sorta' skupino rastlin v okviru ene same botanične razvrstitve najnižjega znanega ranga, pri kateri je ne glede na to, ali so pogoji za podelitev žlahtniteljske pravice v celoti izpolnjeni, skupino mogoče:

— določiti z izraženimi lastnostmi, ki izhajajo iz danega genotipa ali kombinacije genotipov,

— ločiti od katere koli druge skupine rastlin po najmanj eni od teh lastnosti in

— obravnavati kot enoto glede na njeno lastnost, da se med razmnoževanjem ne spreminja."

2 Člen 6 Uredbe določa, da se žlahtniteljske pravice v Skupnosti podelijo sortam, ki so razločljive, izenačene, nespremenljive in nove. Merila za razločljivost, izenačenost in nespremenljivost so pogosto izražena z angleško okrajšavo DUS (distinctiveness, uniformity, stability).

3 Člen 7(1) Uredbe določa:

„Za sorto velja, da je razločljiva, če jo je po izražanju lastnosti, ki izvirajo iz nekega genotipa ali kombinacije genotipov, mogoče razločiti od katere koli druge sorte, ki je splošno znana na dan prijave, opredeljen v skladu s členom 51."

4 Merila za izenačenost, nespremenljivost in novost so opredeljena v členih 8, 9 oziroma 10 Uredbe.

Dejansko stanje

Upravni postopki pred USRS

5 Intervenient Jørn Hansson je 5. septembra 1996 pri Uradu Skupnosti za rastlinske sorte (USRS) v skladu z Uredbo vložil prijavo za podelitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti. Ta prijava je bila registrirana pod številko 1996/0984. Rastlinska pridobitev, za katero je bila tako vložena prijava, je sorta LEMON SYMPHONY iz podvrste *Osteospermum ecklonis*.

6 Prijavo žlahtniteljske pravice glede te sorte je leta 1994 na Japonskem že vložil njen pridobitelj Masayuki Sekiguchi. Na „seznamu lastnosti sorte" z dne 18. aprila 1994, ki je bil takrat pripravljen, je bila rubrika „Oblika rastline v celoti" izpolnjena z oceno 5, kar pomeni „srednje".

7 USRS je Bundessortenamt (zvezni urad za rastlinske sorte, Nemčija) naročil, naj v skladu s členom 55(1) Uredbe opravi preskus sorte LEMON SYMPHONY.

8 Bundessortenamt je z dopisom z dne 6. novembra 1996 USRS zaprosil, naj mu zagotovi rastlinski material LEMON SYMPHONY za preskušanje. V navedenem dopisu je bilo pojasnjeno, da naj bi šlo za „20 mladih rastlin tržne kakovosti, ki ne smejo biti niti obrezovane niti obdelane z regulatorji rasti“.

9 Intervenient je 10. januarja 1997 zahtevani rastlinski material poslal Bundessortenamt.

10 Bundessortenamt je z dopisom z dne 13. januarja 1997, ki ga je podpisala ga. Menne, uslužbenka Bundessortenamt, zadolžena za preskušanje sorte LEMON SYMPHONY, USRS sporočil:

„V skladu s točko II, drugi odstavek, tehničnega protokola USRS za preskušanje razločevalnih lastnosti, izenačenosti in nespremenljivosti vas obveščamo, da gre pri semenskem materialu sorte, navedene v predmetu, ki ste nam ga poslali, za rastline z brsti, namenjene prodaji, ki so bile obdelane z regulatorji rasti in obrezovane. Ustrezen potek preskušanja se tako zdi ogrožen.“

11 Preskušanje je bilo pozneje leta 1997 vseeno izvedeno, Bundessortenamt pa danes ne more več potrditi, ali se je nanašalo neposredno na rastlinski material, ki ga je poslal intervenient, ali na sadike, pridobljene iz tega materiala, kot je razvidno iz ročnega zapisa z dne 30. januarja 1997 v spisu, v katerem je navedeno: „Bundessortenamt je vzgojil sadike, počakati, TK 30/01/97.“ Pri tem preskušanju, ki je bilo izvedeno na podlagi „tabele lastnosti VI“ Bundessortenamt z dne 8. avgusta 1997, ki se je takrat uporabljala kot smernica za preskušanje, se je sorta LEMON SYMPHONY primerjala z nekaj drugimi sortami vrste *Osteospermum*. Bundessortenamt je po tem preskušanju ugotovil, da sorta LEMON SYMPHONY izpolnjuje merila DUS za priznanje žlahtniteljske pravice v Skupnosti.

12 Bundessortenamt je 16. oktobra 1997 na podlagi te „tabele lastnosti VI“ pripravil poročilo o preskušanju, h kateremu je bil priložen uradni opis sorte LEMON SYMPHONY. Iz tega opisa je razvidno, da je bila lastnost „Rast stebel“ izražena kot „pokončna“ (ocena 1).

13 Z odločbo USRS z dne 6. aprila 1999 je bila za sorto LEMON SYMPHONY podeljena žlahtniteljska pravica v Skupnosti, uradni opis te sorte, ki ga je Bundessortenamt pripravil leta 1997, pa je bil povzet v registru žlahtniteljskih pravic v Skupnosti.

14 Tožeča stranka, R. Schräder, je 26. novembra 2001 pri USRS v skladu z Uredbo vložil prijavo za podelitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti. Ta prijava je bila registrirana pod številko 2001/1758. Rastlinska pridobitev, za katero je bila vložena prijava, je sorta SUMOST 01 iz podvrste *Osteospermum ecklonis*. To sorto prideluje in trži družba Jungpflanzen Grünewald GmbH (v nadaljevanju: Grünewald), v kateri ima tožeča stranka kot družbenik 5-odstotni delež.

15 Ker je intervenient menil, da se s pridelavo in prodajo sorte SUMOST 01 kršijo njegove pravice v zvezi s sorto LEMON SYMPHONY, je pri nemških civilnih sodiščih vložil tožbo zaradi kršitev proti družbi Grünewald, s katero je od nje zahteval prenehanje trženja sorte SUMOST 01 in odškodnino. Landgericht Düsseldorf (deželno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija) je odredilo sodno izvedensko mnenje Bundessortenamt, ki je po „primerjalnem poljskem preskusu“ ugotovil, da sorta SUMOST 01 ni jasno razločljiva od sorte LEMON SYMPHONY, in ugodilo tem zahtevkom s sodbo z dne 12. julija 2005, ki je bila na pritožbeni stopnji potrjena s sodbo Oberlandesgericht Düsseldorf (drugostopenjsko deželno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija) z dne 21. decembra 2006. Družba Grünewald je v okviru tega sodnega izvedenskega mnenja trdila, da rastlinski material sorte LEMON SYMPHONY, ki je bil uporabljen za primerjavo, ni bil enak rastlinskemu materialu, ki je bil leta 1997 preskušen v zvezi s podelitvijo žlahtniteljske pravice v Skupnosti za to sorto. Tožba zaradi nepristojnosti in revizija, ki ju

je pri Bundesgerichtshof (zvezno sodišče, Nemčija) vložila družba Grünewald, sta bili zavrnjeni s sodbo tega sodišča z dne 23. aprila 2009. Revizija te sodbe naj bi bila vseeno mogoča, če bi bilo treba ugotoviti ničnost žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto LEMON SYMPHONY.

16 Intervenient je v postopku zaradi kršitev pred nemškimi civilnimi sodišči trdil, da LEMON SYMPHONY nikoli ni bila pokončna sorta. V zvezi s tem je predložil izvedensko poročilo z dne 21. novembra 2003, ki ga je pripravil dr. Ludolph iz Lehr- und Versuchsanstalt für Gartenbau (izobraževalna in raziskovalna ustanova za vrtnarstvo) v Hannovru (Nemčija). Izvedenec je v tem poročilu navedel:

„Sorta LEMON SYMPHONY je bila pri preskušanju s strani Bundessortenamt leta 1997 opredeljena kot pokončna sorta. Na podlagi izkušenj in ugotovitev, pridobljenih v okviru preskusov, ocen in poljskih preskusov, opravljenih v zadnjih letih, LEMON SYMPHONY ni sorta, ki bi rasla popolnoma pokončno. Čeprav na začetku gojenja in do približno dveh mesecev po presaditvi v lonec rase razmeroma pokončno, se nato v sredini rastne dobe na prostem (junija ali julija, odvisno od začetka gojenja) številna stebla, ki so razmeroma prožna, nagnejo na stran in jih je mogoče opisati le še kot polpokončna. Za sorto LEMON SYMPHONY je ta rast značilna od njene uvedbe. Iz priložene fotografije […] iz specializirane revije iz leta začetka trženja te sorte je razvidna polpokončna oblika. Sorta NAIROBI, uporabljena za primerjavo zaradi njene pokončne rasti v tabeli lastnosti v smernicah za preskušanje TG/176/3, raste pokončno v celotni rastni dobi. Rast sorte NAIROBI je očitno drugačna od rasti sorte LEMON SYMPHONY. Na splošno so v nekaterih poznejših opisih sort, ki jih je pripravil Bundessortenamt, na primer sorte SEIMORA, kot polpokončne opredeljene druge sorte SYMPHONY z enakimi značilnostmi rasti kot sorta LEMON SYMPHONY.“

17 USRS je vzporedno s postopkom zaradi kršitev pred nemškimi civilnimi sodišči Bundessortenamt naložil, naj v skladu s členom 55(1) Uredbe opravi preskus sorte SUMOST 01. V okviru tega preskušanja, ki se je opravljalo od leta 2001, se je sorta LEMON SYMPHONY med drugim uporabljala kot primerjalna sorta. To preskušanje se je opravljalo v skladu z novimi smernicami za opravljanje preskušanja razločljivosti, izenačenosti in nespremenljivosti TG/176/3, ki jih je 5. aprila 2000 določila Mednarodna zveza za varstvo novih sort rastlin (UPOV).

18 Bundessortenamt je v prvem poročilu o preskušanju sorte SUMOST 01, ki je bilo na tožečo stranko naslovljeno 1. avgusta 2003, navedel, da bo potrebno drugo leto preskušanja, ker je bilo ugotovljeno, da navedena sorta ni razločljiva glede na primerjalno sorto LEMON SYMPHONY.

19 Intervenient je 27. oktobra 2003 na USRS v skladu s členom 59 Uredbe naslovil pisni ugovor zoper podelitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto SUMOST 01.

20 Bundessortenamt je 7. oktobra 2004 pripravil drugo poročilo o preskušanju sorte SUMOST 01, v katerem je ugotovil, da navedena sorta ni jasno razločljiva od drugih splošno znanih sort, zlasti sorte LEMON SYMPHONY.

21 Tožeča stranka je 26. oktobra 2004 v skladu s členom 21 Uredbe v povezavi s členom 9, naslovljenim „Nespremenljivost“, vložila zahtevo za razveljavitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti, podeljene za sorto LEMON SYMPHONY, ker naj ta sorta vsaj od leta 2002 ne bi več ustrezala uradnemu opisu, ki je bil leta 1997 vpisan v register žlahtniteljskih pravic v Skupnosti. V utemeljitev zahteve je v bistvu trdila, da so pri preskušanju sorte LEMON SYMPHONY, ki je bilo opravljeno leta 2001 na podlagi smernic za preskušanje TG/176/3, ki se uporabljajo od leta 2001, različne lastnosti te sorte pridobile drugačne ocene v primerjavi z uradnim opisom te sorte iz leta 1997. Iz tega naj bi bilo po njenem mnenju razvidno, da zadevna sorta ni nespremenljiva.

22 USRS je 7. decembra 2004 odločil, da bo v skladu s členom 64 Uredbe opravil tehnično preverjanje, da bi ugotovil, ali sorta LEMON SYMPHONY še obstaja v nespremenjeni obliki. Ta odločitev je bila tožeči stranki in intervenientu sporočena 15. decembra 2004. Za preskušanje so se uporabile smernice iz protokola za preskušanje razločljivosti, izenačenosti in nespremenljivosti CPVO-TP/176/1, ki ga je 31. oktobra 2002 sprejel USRS in je temeljil na smernicah za preskušanje TG/176/3.

23 Iz dopisa Bundessortenamt USRS z dne 5. januarja 2005 je razvidno, da je na splošno več dejavnikov lahko povzročilo spremembe, ugotovljene pri opisu izraženih lastnosti, kot so spremembe, povezane z okoljskimi dejavniki, sprememba lestvice ocen v primeru velike spremembe več primerjalnih sort, ki jih je treba upoštevati, in spremembe ocen zaradi uporabe novih smernic za preskušanje. Ta pojasnila ustrezajo pojasnilom ge. Menne, preskuševalke Bundessortenamt, ki jo je Landgericht Düsseldorf 17. novembra 2004 imenovalo za sodno izvedenko.

24 Intervenient je 23. februarja 2005 vložil ugovor zoper izbris njegove sorte LEMON SYMPHONY.

25 Bundessortenamt je 14. septembra 2005 pripravil poročilo o preskušanju, s katerim je ugotovil nespremenjeno stanje sorte LEMON SYMPHONY. Temu poročilu je bil priložen nov opis sorte z istim datumom, iz katerega je med drugim razvidno, da je bila lastnost „Rast stebel“ izražena kot „od polpokončna do vodoravna“ (ocena 4).

26 Bundessortenamt je 26. septembra 2005 pripravil tretje poročilo o preskušanju sorte SUMOST 01, iz katerega je razvidno tudi, da navedena sorta ni jasno razločljiva od sorte LEMON SYMPHONY.

27 USRS je 22. marca 2006 Bundessortenamt vprašal, ali je glede na spremembe smernic za preskušanje, ki se uporabljajo za vrsto *Osteospermum* in so nastale med letoma 1997 in 2005, mogoče pripraviti tehnični opis sorte LEMON SYMPHONY, preskušene leta 2005, v katerem bi bile izražene lastnosti, opisane v skladu s smernicami, ki so veljale leta 1997. Bundessortenamt je z dopisom z dne 12. aprila 2006 USRS obvestil, da ne more zagotoviti opisa na podlagi „tabele lastnosti VI“, ki jo je uporabljal leta 1997, in se skliceval na dokument z naslovom „Opomba k zahtevi za razveljavitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto LEMON SYMPHONY, EU1996/0984“, priložen k njegovemu dopisu z dne 5. januarja 2005, navedenemu v točki 23 zgoraj.

28 Bundessortenamt je z dopisom z dne 18. maja 2006 USRS sporočil:

„Priložene so fotografije sorte LEMON SYMPHONY iz let 1997, 2003 in 2004. Iz njih je razvidno, da se rast stebel ni spremenila.

Ker je fotografija iz leta 1997 nastala s skeniranjem diapozitiva, so njene barve in kakovost rahlo drugačne od barv in kakovosti digitalnih fotografij iz let 2003 in 2004. Odvetnik T. Leidereiter pozna te fotografije, saj so bile uporabljene v sodnem postopku zoper sorto SUMOST 01 (2001/1758).

Ni se spremenila sorta, temveč naša lestvica za merjenje rasti stebel. To je pojasnjeno v dokumentu Haltung_Triebe. Leta 1997 smo poznali zgolj približno 40 sort vrste *Osteospermum* in rast stebel smo ocenjevali v skladu s temi sortami. Nato je število sort znatno naraslo in morali smo začeti uporabljati drugo lestvico za to lastnost (tako je treba razumeti ‚Jahr 2‘).“

29 USRS se je z dopisom z dne 12. junija 2006 ponovno obrnil na Bundessortenamt s temi besedami: „Da bi [USRS] lahko ugotovil to povezavo, vas prosimo, da za vsako lastnost[, navedeno v] protokolu v zvezi z vrsto *Osteospermum*, ki je veljal leta 1997, navedete, na kateri ravni bi jo sorta LEMON SYMPHONY izražala v preskusu iz leta 2005 in kako je to povezano z ugotovitvami, sprejetimi v skladu s protokolom, sprejetim leta 2001.“

30 Bundessortenamt je 2. avgusta 2006 na prošnjo USRS z dne 12. junija 2006 odgovoril tako:

„Iz preskušanja iz leta 2005 je razvidno, da je sorta nespremenljiva. To pomeni, da je predloženi rastlinski material glede na posebne okoljske pogoje, spremenjene smernice in spremenjeno sestavo vzorca skladen z opisom sorte iz leta 1997.

Za odločanje o nespremenljivosti izraženih lastnosti je pristojen izvedenec. Razlike, ki so razvidne med opisoma sorte iz leta 1997 in leta 2005, so pojasnjene v prilogi."

31 Iz odgovora Bundessortenamt z dne 2. avgusta 2006 in iz primerjave izidov preskušanj sorte LEMON SYMPHONY – opravljenih leta 1997 in leta 2005 – ki jo je opravil navedeni urad in je bila tožeči stranki poslana 25. avgusta 2006, je razvidno, da je po mnenju tega urada razliko ocene lastnosti „Rast stebel" mogoče pojasniti z okoliščino, da nobena primerjalna sorta ni bila navedena v „tabeli lastnosti VI", ki jo je navedeni urad uporabljal leta 1997, in da je bila LEMON SYMPHONY najbolj pokončna sorta v tem letu. Poleg tega se je število sort podvrste *Osteospermum ecklonis* znatno povečalo od leta 1997, smernice za preskušanje pa so bile delno spremenjene, zaradi česar naj bi bilo treba prilagoditi ravni izražanja.

32 USRS je z dopisom z dne 25. avgusta 2006 intervenientu predlagal, naj uradni opis sorte LEMON SYMPHONY, ki je bil leta 1997 vpisan v register žlahtniteljskih pravic v Skupnosti, prilagodi z novim opisom sorte z dne 14. septembra 2005. USRS je menil, da je ta prilagoditev nujna zaradi, prvič, napredka na področju selekcije od preskušanja navedene sorte leta 1997 in, drugič, spremembe smernic za preskušanje leta 2001.

33 Intervenient je ta predlog z dopisom z dne 22. septembra 2006 sprejel.

34 USRS je z odločbo z dne 19. februarja 2007 (v nadaljevanju: zavrnitvena odločba) ugodil ugovorom intervenienta zoper podelitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto SUMOST 01 in zavrnil prijavo za podelitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti za navedeno sorto, zlasti ker naj ta ne bi bila jasno razločljiva od sorte LEMON SYMPHONY in ker naj tako pogoji iz člena 7 Uredbe ne bi bili izpolnjeni. USRS je zlasti poudaril, da je iz preskušanja razvidno, da se sorta SUMOST 01 od sorte LEMON SYMPHONY razlikuje le po eni lastnosti, in sicer po obdobju začetka cvetenja, in to le za eno oceno, ter da je ta razlika v primeru sort vrste *Osteospermum* premajhna, da bi bila ta sorta jasno razločljiva. USRS je menil tudi, da je sorta LEMON SYMPHONY nespremenljiva.

35 Tožeča stranka je 11. aprila 2007 na podlagi člena 20 Uredbe vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti žlahtniteljske pravice v Skupnosti, podeljene za sorto LEMON SYMPHONY, zlasti ker naj ta sorta nikoli ne bi obstajala v obliki, kakršna je navedena v uradnem opisu, ki je bil leta 1997 vpisan v register žlahtniteljskih pravic v Skupnosti.

36 USRS je z dopisom z dne 18. aprila 2007 intervenienta obvestil o svoji odločitvi, da bo v skladu s členom 87(4) Uredbe po uradni dolžnosti prilagodil uradni opis sorte LEMON SYMPHONY (v nadaljevanju: odločba o prilagoditvi opisa). Temu dopisu je bil priložen prilagojen opis na podlagi preskušanja iz leta 2005.

37 USRS je z dopisom z dne 10. maja 2007 (v nadaljevanju: odločba o zahtevi za razveljavitev) tožečo stranko obvestil, da je pristojni odbor preveril, ali so izpolnjeni pogoji za uporabo člena 21 Uredbe, in ugotovil, da niso, tako da po njegovem mnenju ni bila sprejeta nobena odločba glede razveljavitve na podlagi navedenega člena 21. Po mnenju tega odbora namreč upoštevne določbe Uredbe ne pomenijo pravne podlage za sprejetje – na zahtevo ali po uradni dolžnosti – izrecne odločbe, da se ne bo razglasila razveljavitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti.

38 USRS je z dopisom z dne 10. maja 2007 prav tako pozval intervenienta, naj predloži stališča glede zahteve za ugotovitev ničnosti žlahtniteljske pravice v Skupnosti, podeljene za sorto LEMON SYMPHONY, ki jo je vložila tožeča stranka. Intervenient je nasprotoval temu predlogu z dopisom z dne 1. junija 2007.

39 USRS je 21. maja 2007 tožečo stranko obvestil o odločbi o prilagoditvi opisa in o zamenjavi uradnega opisa sorte LEMON SYMPHONY, ki je bil leta 1997 vpisan v register žlahtniteljskih pravic v Skupnosti, s tistim iz leta 2005.

40 USRS je z dopisom z dne 26. septembra 2007 zavrnil zahtevo za ugotovitev ničnosti žlahtniteljske pravice v Skupnosti, podeljene za sorto LEMON SYMPHONY, ki jo je na podlagi člena 20 Uredbe vložila tožeča stranka (v nadaljevanju: odločba o zahtevi za ugotovitev ničnosti). USRS meni, da obdelava z regulatorji rasti ne bi nujno vplivala na izide preskušanja, saj naj bi se rastlinski material gojil dovolj dolgo, da bi lahko učinek obdelave prenehal. Poleg tega USRS meni, da je Bundessortenamt potrdil, da je preskušanje potekalo pravilno.

Postopki pred odborom za pritožbe USRS v zadevah A 005/2007, A 006/2007 in A 007/2007

41 Tožeča stranka je 10. maja 2007 pri odboru za pritožbe zoper zavrnitveno odločbo vložila pritožbo, registrirano pod številko A 005/2007.

42 V utemeljitev te pritožbe je v bistvenem trdila, da bi bilo treba glede na številne razlike med uradnim opisom sorte LEMON SYMPHONY iz leta 1997 in glede na izide poskusnega gojenja na prostem, opravljenega za sorto kandidatko SUMOST 01 leta 2001 in leta 2002, za zadnjenavedeno sorto podeliti žlahtniteljsko pravico v Skupnosti. Tožeča stranka je poleg tega predlagala, naj se ugotovi, da sorta LEMON SYMPHONY ni več veljavna. Trdila je, da je bil rastlinski material te sorte, ki se je uporabil za preskušanje, v nasprotju z določbami smernic za preskušanje obdelan z regulatorjem rasti. Po njenem mnenju je opis sorte poleg tega mogoče prilagoditi le glede „relativnih“ lastnosti, in ne glede „absolutnih“ lastnosti, kot je rast rastline. Nazadnje je menila, da je bilo ugotovljeno, da sorta kandidatka ni razločljiva, ker naj bi bil rastlinski material sorte LEMON SYMPHONY, ki je bil predložen za primerjalno preskušanje, dejansko material njene sorte kandidatke SUMOST 01.

43 Tožeča stranka je 11. junija 2007 pri odboru za pritožbe zoper odločbo o zahtevi za razveljavitev vložila pritožbo, registrirano pod številko A 006/2007.

44 V utemeljitev te pritožbe je tožeča stranka v bistvenem trdila, da je do vložitve pritožbe upravičena na podlagi povezanih določb členov 68 in 67 Uredbe, ki se nanašata izrecno na odločbe, sprejete v skladu s členom 21 Uredbe, da dopis USRS z dne 10. maja 2007 iz točke 37 zgoraj pomeni odločbo, s katero tožeči stranki ni bila izdana odločba, ki bi jo bilo mogoče izpodbijati, in da ima kot stranka v postopku pravico do odločbe USRS, čeprav je ta menil, da za razveljavitev žlahtniteljske pravice ni razlogov.

45 Tožeča stranka je 12. julija 2007 pri odboru za pritožbe zoper odločbo o prilagoditvi opisa vložila pritožbo, registrirano pod številko A 007/2007.

46 V utemeljitev te pritožbe je v bistvenem trdila, da je do vložitve pritožbe upravičena na podlagi povezanih določb členov 68 in 67 Uredbe, da se odločba o prilagoditvi uradnega opisa sorte LEMON SYMPHONY po uradni dolžnosti nanjo neposredno in posamično nanaša, da se je sorta LEMON SYMPHONY primerjala z njeno sorto SUMOST 01, za katero je bila prijavljena žlahtniteljska pravica, da je iz preskušanja razvidno, da sorta kandidatka ni jasno razločljiva od primerjalne sorte, da je USRS svojo presojo utemeljil s prilagojenim opisom, ki se je v bistvenih vidikih razlikoval od opisa iz leta 1997, in da bi bilo, če bi presoja temeljila na opisu iz leta 1997, ugotovljeno, da sta sorti jasno razločljivi.

47 V skladu z elektronskim dopisom, ki ga je tajništvo odbora za pritožbe 20. septembra 2007 naslovilo na predsednico tega odbora, je bilo po razgovoru z zainteresiranimi osebami razvidno, da je datum za obravnavo, ki bi ustrezal vsem zadevnim strankam v zadevah A 005/2007, A 006/2007 in A 007/2007, mogoče določiti le v prvem tednu decembra 2007.

48 Odvetnik tožeče stranke je v dopisu z dne 20. septembra 2007, naslovljenem na odbor za pritožbe, v odgovor na telefonski pogovor, v katerem ga je tajništvo odbora za pritožbe obvestilo, da namerava ta odbor v zadevah A 005/2007 in A 006/2007 izpeljati skupni ustni postopek – oziroma vsekakor postopek na isti dan – navedel, da v tem obdobju ni smiselno sprejeti skupne odločbe v navedenih zadevah A 005/2007 in A 006/2007, saj postopek za ugotovitev ničnosti v zadevi A 010/2007 še vedno poteka pred USRS. Po njegovem mnenju bi bilo treba te tri zadeve pozneje združiti, nobena odločba v zadevah A 005/2007 in A 006/2007 pa ne bi smela biti sprejeta, preden je odločeno v zadevi A 010/2007. Navedel je tudi, da se tožeča stranka zaveda, da bo odlog teh dveh zadev glede na skorajšnjo spremembo sestave odbora za pritožbe neizogibno povzročil znatno zamudo, vendar naj bi bila to zamudo pripravljena sprejeti.

49 Odbor za pritožbe je 9. oktobra 2007 na stranke naslovil telefaks z naslovom „Pripravljanje ustnega postopka v zvezi s pritožbo SUMOST 01 in pritožbama LEMON SYMPHONY“, v katerem se sklicuje na zadeve A 005/2007, A 006/2007 in A 007/2007 ter Uredbo Komisije (ES) št. 1239/95 z dne 31. maja 1995 o uvedbi izvedbenih pravil za izvajanje Uredbe št. 2100/94 v zvezi s postopki, ki potekajo na USRS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 17, str. 327, v nadaljevanju: izvedbena uredba). V tem telefaksu je bilo navedeno:

„Predsednica odbora za pritožbe USRS v skladu s členom 50 [izvedbene uredbe] vabi stranke na ustno obravnavo v torek, 4. decembra 2007 […]. Če tajništvo odbora za pritožbe USRS v desetih dneh od datuma tega telefaksa od vas ne bo prejelo obrazloženih ugovorov, se bo domnevalo, da je predlagani datum sprejemljiv, zato bodo poslana vabila.

Opozarjamo vas tudi na člen 59(2) [izvedbene uredbe], ki določa, da ‚če se stranka v postopku, ki je bila pravilno vabljena, da se udeleži ustne obravnave na uradu, obravnave ne udeleži v skladu s povabilom, se lahko postopek nadaljuje brez nje‘.

Prosimo, da v desetih dneh po telefaksu odgovorite tajništvu odbora za pritožbe […].“

50 V spodnjem desnem kotu navedenega telefaksa je bil okvir z besedilom: „Prosimo, da to potrdilo o prejemu datirate, podpišete in po telefaksu nemudoma pošljete nazaj tajništvu odbora za pritožbe.“

51 Odvetnik tožeče stranke je zadevno potrdilo o prejemu podpisal, datiral in ga 9. oktobra 2007 poslal nazaj tajništvu odbora za pritožbe.

52 Predsednica odbora za pritožbe je 17. oktobra 2007 strankam sporočila:

„Odbor ni ugodil prošnji pritožnika z dne 20. septembra 2007 za odlog datuma obravnave v zvezi s tremi postopki.

Odbor meni, da je v zadevi A 006 (ničnost) vprašanje, ali lahko pritožnik zahteva odločbo [USRS], ki jo je mogoče izpodbijati in katere vsebina je (v bistvenem) ‚sorta LEMON SYMPHONY ni nična‘, potrebna intenzivna ustna razprava v okviru ustnega postopka. To vprašanje je povezano z utemeljenostjo pritožbe. Trenutno odbor meni, da dopis [USRS] z dne 10. maja 2007 v odgovor na zahtevo pritožnika za ugotovitev ničnosti pomeni – v skladu z nemško prakso – odločbo v pravnem smislu. Z zavrnitvijo pritožbe, ki pomeni, da ni mogoče zahtevati negativne odločbe, je bil postopek končan. Če bi pritožnik s pritožbo uspel, bi se odgovor z dne 10. maja 2007 nedvomno razlagal kot

negativna odločba (naložiti [USRS], naj ponovno izda tako odločbo, bi bilo vsekakor preveč formalistično). Nato bo odbor proučil vprašanje ničnosti. O tej zadevi je mogoče odločati ne glede na izid postopka A 007 (opis sorte).

Nato bo tekel postopek A 005 (postopek z ugovorom zoper prijavo žlahtniteljske pravice), ob upoštevanju ničnosti sorte LEMON SYMPHONY ali njene veljavnosti. Tudi o tej zadevi bi moralo biti mogoče odločati.

Vabila na postopek A 007 (opis sorte) še ni mogoče izdati, saj pristojbina za pritožbo še ni bila v celoti plačana. Vendar bi bilo glede na povezanost dejanskega stanja koristno, če bi se ta postopek obravnaval sočasno. Opozarjamo vas, da mora odbor najprej proučiti vprašanje dopustnosti pritožbe. Ta pritožba se nanaša na dopis, naslovljen na imetnika žlahtniteljske pravice za sorto LEMON SYMPHONY, ki ga je pritožnik po vsej verjetnosti prejel od [USRS] za informacijo v obliki kopije. Sporno je, ali gre pri tem za ‚odločbo'. Tudi če bi bilo tako, se je treba kot v postopku A 006 vprašati, ali lahko pritožnik s pritožbo vpliva na odločbo [USRS].

Pritožnika tako prosimo, naj zato, da bi se lahko odbor in nasprotna stranka dobro pripravila na postopke, čimprej sporoči, ali je treba 4. decembra 2007 obravnavati tudi zadevo [A 007/2007], in če je tako, morajo biti pristojbine plačane v predpisanem roku."

53 Odvetnik tožeče stranke je z dopisom z dne 19. oktobra 2007, naslovljenim na predsednico odbora za pritožbe, sporočil svoje zadržke glede poteka ustnega postopka 4. decembra 2007. Trdil je zlasti, da je iz vsebine dopisa predsednice odbora za pritožbe z dne 17. oktobra 2007 razvidno, da še ni razumela, kaj je predmet postopka, in da je mislila, da gre za postopek za ugotovitev ničnosti, in ne za postopek za razveljavitev. Ponovil je tudi svoje stališče, da o zadevah A 005/2007, A 006/2007 ni A 007/2007 ni mogoče odločati, tako da po njegovem mnenju v tistem letu ni bilo treba razpisati ustnega postopka, postopek za ugotovitev ničnosti (zadeva A 010/2007) pa naj bi bil prednosten. Nazadnje je ob sklicevanju na člen 81(2) in člen 48(3) Uredbe zaradi suma pristranskosti nasprotoval temu, da bi se upoštevale navedbe uslužbencev Bundessortenamt.

54 Stranke so bile s priporočenim dopisom z dne 29. oktobra 2007, katerega prejem je odvetnik tožeče stranke potrdil 6. novembra 2007, uradno vabljene na ustni postopek, ki naj bi 4. decembra 2007 potekal v zadevah A 005/2007, A 006/2007 in A 007/2007.

55 Odvetnik tožeče stranke je 30. oktobra 2007 prejel vabilo na obravnavo pred Landgericht Hamburg (deželno sodišče v Hamburgu, Nemčija) 5. decembra 2007 ob 12.00. Takoj ga je posredoval predsednici odbora za pritožbe in izjavil, da mora biti, ker je odgovoren za to zadevo, na tej obravnavi osebno prisoten.

56 Predsednica odbora za pritožbe se je z elektronskim dopisom z dne 5. novembra 2007, naslovljenim na odvetnika tožeče stranke, odzvala na zadržke, ki jih je ta navedel. Predsednica odbora za pritožbe se je sklicevala izrecno na svoj dopis z dne 17. oktobra 2007 in navedla, da ne pozna „nobenega razloga, da bi se odložil ustni postopek", pri čemer je pojasnila, da je šlo „nesporno" za razpravo o členu 21 Uredbe, in ne njenem členu 20. Ponovno je vprašala, ali je treba 4. decembra 2007 obravnavati tudi zadevo A 007/2007. Če je tako, je predsednica odbora za pritožbe zahtevala, naj se hitro plačajo pristojbine, ki še niso plačane.

57 Predsednica odbora za pritožbe je z elektronskim dopisom z dne 8. novembra 2007 odvetniku tožeče stranke sporočila, da ima ustni postopek pred odborom za pritožbe „prednost" pred obravnavo pred Landgericht Hamburg, saj je na ustreznem vabilu označen datum 29. oktober 2007.

58 Odvetnik tožeče stranke je z dopisom in telefaks sporočilom z dne 14. novembra 2007, naslovljenima na odbor za pritožbe, sporočil, da domneva, da se vabilo ne nanaša na postopek v zadevi A 007/2007, saj naj bi ga navedeni odbor za pritožbe prosil za soglasje za ustni postopek v tej zadevi, na to pa naj ne bi pristal. Ponovil je, da nasprotuje morebitni uporabi navedb uslužbencev Bundessortenamt.

59 Odvetnik tožeče stranke je z dopisom in telefaks sporočilom z dne 14. novembra 2007, naslovljenima na odbor za pritožbe, poleg tega ugotovil, da ker rok za vabilo ni bil spoštovan, odbor za pritožbe ustnega postopka ne more izvesti 4. decembra 2007. Opozoril je tudi na posledice kršitve člena 59(2) izvedbene uredbe.

60 Predsednica odbora za pritožbe je z elektronskim dopisom z dne 15. novembra 2007 odvetniku tožeče stranke odgovorila, da se vabilo nanaša tudi na postopek v zadevi A 007/2007.

61 Predsednica odbora za pritožbe je odvetniku tožeče stranke z elektronskim dopisom z dne 26. novembra 2007 zlasti sporočila, da je bilo uradno vabilo zgolj „potrditev datuma“, in navedla, da to, da je bilo vročeno 6. novembra 2007, „ni upoštevno“. Vprašala ga je tudi: „Ali je mogoče, da ste pozabili, da ste svoje soglasje glede tega datuma podali že 9. oktobra 2007?“

62 Odvetnik tožeče stranke je z elektronskim dopisom z dne 29. novembra 2007 tajništvu odbora za pritožbe sporočil, da se niti on niti njegova stranka ne bosta udeležila ustnega postopka.

63 Odbor za pritožbe je kljub ugovorom tožeče stranke v vsaki od treh zadev A 005/2007, A 006/2007 in A 007/2007 ustni postopek izvedel 4. decembra 2007, in sicer ob odsotnosti tožeče stranke, kot je razvidno iz zapisnikov obravnave. Zadeva A 006/2007 je bila obravnavana pred zadevo A 005/2007.

64 Ga. Menne se je teh postopkov udeležila kot izvedenka Bundessortenamt in zastopnica USRS. Pojasnila je zlasti, da je bil rastlinski material, ki je bil leta 1997 predložen za preizkušanje sorte LEMON SYMPHONY, nedvomno obdelan z regulatorji rasti, vendar naj to preskušanja nikakor ne bi otežilo, „saj so rastline rasle popolnoma običajno“. Navedla je tudi, da je v času tega preizkušanja „učinek regulatorjev rasti prenehal“, in potrdila, da „v primeru sorte LEMON SYMPHONY ni [bilo] dvoma o kakovosti preskusov, opravljenih julija/avgusta 1997“. Intervenient je potrdil, da „regulatorji rasti na splošno delujejo le od 4 do 6 tednov“, zlasti v primeru vrste *Osteospermum*.

65 Odbor za pritožbe je pritožbo, ki jo je tožeča stranka vložila zoper odločbo o zahtevi za razveljavitev, z odločbo z dne 4. decembra 2007 (zadeva A 006/2007) zavrnil kot dopustno, vendar neutemeljeno.

66 Odbor za pritožbe je pritožbo, ki jo je tožeča stranka vložila zoper zavrnitveno odločbo, z odločbo z dne 4. decembra 2007 (zadeva A 005/2007) zavrnil kot dopustno, vendar neutemeljeno.

67 Odbor za pritožbe je pritožbo, ki jo je tožeča stranka vložila zoper odločbo o prilagoditvi opisa, z odločbo z dne 4. decembra 2007 (zadeva A 007/2007) zavrgel kot nedopustno.

68 V vsaki od teh treh zadev je odbor za pritožbe predhodno ugotovil, da je bilo vabilo na ustni postopek poslano v predpisani obliki. V zvezi s tem je poudaril, da čeprav enomesečni rok, določen v členu 59(1) izvedbene uredbe, ni bil spoštovan, pa to, da je bilo vabilo tožeči stranki vročeno šele 6. novembra 2007, nima posledic, saj naj bi bil datum 4. december 2007 s tožečo stranko dogovorjen v skladu z navedeno določbo. Odbor za pritožbe namreč meni, da je tožeča stranka datum, ki ga je odbor predlagal, pisno sprejela že 9. oktobra 2007. Poleg tega naj tožeča stranka ne bi izkoristila svoje možnosti, da v roku desetih dni, torej najpozneje 19. oktobra 2007, pisno uveljavlja zadržek za udeležbo na tej obravnavi, utemeljen z obrazloženimi ugovori. Tožeča stranka naj bi se tako od zadnjenavedenega datuma zavedala, da bo vabilo skladno s soglasjem glede datuma. Potrdilo o prejemu vabila z dne 29. oktobra 2007, ki ga je tožeča stranka podpisala 6. novembra 2007, naj bi se

poleg tega nanašalo na ročni zapis „bereits not[iert]“ (že zabeleženo). Smisel določitve roka za vabilo, in sicer zagotoviti pozvani stranki vsaj en mesec – ali krajše obdobje, če na to pristane – za pripravo, naj bi bil tako spoštovan.

69 Odbor za pritožbe je poleg tega zavrnil zahteve tožeče stranke za odlog datuma obravnave zaradi udeležbe njenega odvetnika v postopku pred drugim sodiščem in za prekinitev postopka do sprejetja končne odločbe v postopku za ugotovitev ničnosti (zadeva A 010/2007), bodisi zato, ker naj o zadevah ne bi bilo mogoče odločati, bodisi zato, ker naj bi postopek zaradi kršitev potekal pred nemškimi civilnimi sodišči.

70 Mandat predsednice odbora za pritožbe se je iztekel 16. decembra 2007.

Postopek pred odborom za pritožbe USRS v zadevi A 010/2007

71 Tožeča stranka je 19. oktobra 2007 pri odboru za pritožbe vložila pritožbo zoper odločbo o zahtevi za ugotovitev ničnosti, ki je bila registrirana pod številko A 010/2007.

72 Tožeča stranka je v utemeljitev te pritožbe v bistvu trdila, da je bil rastlinski material, na katerem se je opravljalo preskušanje sorte LEMON SYMPHONY leta 1997, neprimeren. Poudarila je tudi, da je mogoče, da so bile poslane rastline razmnožene in da so se te sadike nato uporabile pri navedenem preskušanju. Poleg tega je poudarila razlike v primerjavi z opisom sorte LEMON SYMPHONY, ki je bil narejen na Japonskem (glej točko 6 zgoraj). Predložila je izvedensko poročilo dr. Ludolpha, navedeno v točki 16 zgoraj. Opozorila je tudi, da so se vse sorte, primeroma navedene v smernicah za preskušanje, ki so se uporabljale od leta 2001, razen sorte NAIROBI, leta 1997 primerjale s sorto LEMON SYMPHONY. Tožeča stranka je glede na trditve ge. Menne in intervenienta na obravnavi z dne 4. decembra 2007 v zadevah A 005/2007, A 006/2007 in A 007/2007 predlagala, naj se z izvedenskim mnenjem dokaže njena trditev, da posledice obdelave z regulatorji rasti na preskušanje niso bile omejene na obdobje od štiri do šest tednov. Tožeča stranka nazadnje pojasnjuje, da je njena zahteva za ugotovitev ničnosti temeljila na povezanih določbah člena 20(1)(a) in člena 7 Uredbe. Meni, da ker je sorto mogoče opredeliti kot razločljivo le, če se razlikuje po izražanju lastnosti, ki izvirajo iz nekega genotipa ali kombinacije genotipov, ta ne more biti razločljiva, če ugotovljeno izražanje lastnosti izvira iz mehanične obdelave ali obdelave z regulatorji rasti.

73 Tožeča stranka je po tem, ko je bila pozvana na obravnavo, v dodatni vlogi z dne 12. januarja 2009 nasprotovala temu, da bi se obravnave udeležila ga. Menne in da bi se upoštevale njene izjave.

74 Tožeča stranka je v tej vlogi tudi ponovila predlog, da bi se z izvedenskim mnenjem dokazalo, da izidov preskušanja meril DUS pri sorti LEMON SYMPHONY leta 1997 ni mogoče pojasniti z genotipom, temveč s kemijsko in mehansko obdelavo ali z okoliščino, da so bile uporabljene sadike poslanih rastlin. Poleg tega je tožeča stranka izrecno zaprosila za možnost predstavitve predlaganih dokazov.

75 Ustni postopek pred odborom za pritožbe v zadevi A 010/2007 je potekal 23. januarja 2009.

76 Odbor za pritožbe je pritožbo tožeče stranke zoper odločbo o zahtevi za ugotovitev ničnosti z odločbo z dne 23. januarja 2009 (zadeva A 010/2007), ki je bila tožeči stranki vročena 15. aprila 2009, zavrnil kot dopustno, vendar neutemeljeno, z obrazložitvijo, ki je tu povzeta v nekaterih točkah:

„4. Tožeča stranka svojo tožbo utemeljuje s trditvijo, da je bilo preskušanje sorte LEMON SYMPHONY leta 1997 napačno, ker naj preskušani material ne bi izpolnjeval zahtev, ki veljajo za material, ki ga je treba predložiti, ker naj bi bil obdelan z regulatorjem rasti in ker naj bi šlo za rastline z brsti. Bundessortenamt je [USRS] obvestil, da bi bila zanesljivost preskušanja lahko ogrožena, če bi se uporabil ta material, toda svetovano mu je bilo, naj nadaljuje preskušanje in vzgoji sadike predloženega materiala. Po ustaljeni praksi se vse sorte, uporabljene v okviru

preskusa, razmnožijo s potaknjenci, pri čemer se sadike vzgojijo hkrati, da bi se zagotovila enaka fiziološka starost vseh materialov. Vprašanje kemijske obdelave ni tako preprosto, kot trdi tožeča stranka. Tehnični protokol USRS TP 176/1, ki se uporablja za vrsto *Osteospermum*, zahteva, da material ni kemijsko obdelan, razen če pristojni organi tako obdelavo odobrijo. Podobna določba naj bi obstajala že leta 1996, preden so za to sorto obstajali [navedeni protokol] in smernice [UPOV]. Tožeča stranka očitno ne upošteva dejstva, da je bilo preskušanje leta 1997 opravljeno v okviru protokola, sklenjenega med Bundessortenamt in [USRS], tako da so njena sklicevanja na opis UPOV napačna. Glede vpliva obdelave z regulatorjem rasti je utemeljeno sklepati, da to ni vplivalo na preskušanje. Vrsta regulatorjev rasti, ki je uporabljena pri razmnoževanju, običajno nima trajnega učinka, saj je za nadaljnji nadzor rasti nujno dodatno škropljenje z regulatorji rasti. Informacija, ki jo je podal [intervenient], da se regulatorji rasti uporabljajo le v začetni fazi in da njihovi učinki prenehajo po obdobju od štiri do šest tednov, je prepričljiva. Trditev, da preskušanje ni veljavno zaradi uporabe neustreznega materiala, ni utemeljena.

[…]

Okoliščina, na katero se sklicuje tožeča stranka, da so bile vse referenčne sorte, navedene v smernicah [za preskušanje TG/176/3], znane leta 1997, ni upoštevna, saj je opis sorte pravilen glede sort, ki sta jih [USRS] in Bundessortenamt poznala ob preskušanju sorte LEMON SYMPHONY.

[…]

6. Sorta LEMON SYMPHONY, ki je bila pridobljena z generičnim križanjem (*sic*) med vrstama *Osteospermum* in *Dimorphoteca*, je kot taka edinstvena ne samo zaradi morfoloških lastnosti, temveč tudi zaradi nepretrganega obdobja cvetenja, ki je veliko daljše kot pri trenutnih sortah vrste *Osteospermum*. Iz japonskega poročila, navedenega v spisu, je razvidno, da so bile referenčne sorte, ki so bile uporabljene, sorte vrste *Dimorphoteca*. Zaradi edinstvenosti sorte LEMON SYMPHONY v okviru preskušanja, ki ga je leta 1997 opravil Bundessortenamt, ni bilo mogoče najti referenčnih sort, s katerimi bi bilo mogoče to sorto primerjati.

[…]

7. Tožeča stranka ne trdi, da se sorta LEMON SYMPHONY ne razlikuje od ene od referenčnih sort UPOV. Tožeča stranka ni navedla imena niti ene sorte, ki se v času prijave ne bi razlikovala od sorte LEMON SYMPHONY, kar se izrecno zahteva v členu 20(1) [Uredbe], temveč je svojo pritožbo oprla na svoj poskus dokaza, da sorta ni obstajala v trenutni obliki in da preskušanje ni bilo veljavno, ker naj bi bil predložen neustrezen material.“

77 Tožeča stranka je z dopisom, ki ga je 30. marca 2009 poslala odboru za pritožbe, navedla vrsto kritik in ugovorov tako glede zapisnika obravnave kot glede njenega poteka 23. januarja 2009, pri katerih so bile po njenem mnenju podane resne nepravilnosti, za katere pred Splošnim sodiščem predlaga dokazovanje z zaslišanjem prič. Ta dopis vsebuje med drugim te trditve:

„2. Nenatančna predstavitev domnevnega sporazuma, sklenjenega med [USRS] in Bundessortenamt

(a) Predstavitev, navedena na strani 2 zapisnika, da je [USRS] ‚nato‘ poslal kopijo sporazuma, ki ga je sklenil z Bundessortenamt, podaja izkrivljeno in zato nenatančno sliko dogodkov. Tožeča stranka ni imela priložnosti, da bi se izrekla glede ‚sporazuma‘, ki ga je predložil [USRS], preden je odbor za pritožbe sprejel odločitev o udeležbi ge. Menne na obravnavi.

[USRS] je dejansko prav pred razpravo odboru za pritožbe predložil dokument, ne da bi ga poslal tudi tožeči stranki.

Tožeči stranki je bila kopija dokumenta z naslovom ‚EXAMINATION OFFICE – DESIGNATION AGREEMENT' (urad za preskušanje – sporazum o imenovanju) izročena šele med prekinitvijo naslednje obravnave, ko se je odbor za pritožbe že umaknil k posvetovanju. Tožeča stranka ni imela priložnosti, da bi se izrekla o tem dokumentu pred posvetovanjem in odločanjem odbora.

Tožeča stranka se zato sklicuje na to, da ji je bila kršena pravica do izjave. Ko je namreč odbor po posvetovanju razglasil svojo odločitev, da bo ge. Menne dovolil udeležbo na obravnavi, je svojo odločitev oprl tudi na okoliščino, ‚da nobena sestavina sporazuma, sklenjenega med USRS in Bundessortenamt, ne nasprotuje' temu, da se ga. Menne udeleži obravnave, in zato na dokument, ki mu je bil predložen. To je treba šteti za kršitev člena 75 Uredbe […], saj se tožeča stranka o tem sporazumu ni mogla izreči niti ustno niti pisno.

(b) Tudi ugovori, ki jih je tožeča stranka nato navedla zoper dokument, ki ga je predložil [USRS], ‚EXAMINATION OFFICE – DESIGNATION AGREEMENT', niso navedeni v zapisniku, čeprav jih je treba upoštevati v okviru vsebinskega odločanja:

Kopija, izročena tožeči stranki, ni podpisana. Tožeča stranka je izrecno navedla, da sporazum po 31. decembru 2006 (glej člen 11(1) navedenega sporazuma) nikakor ni več veljal.

Tožeča stranka je na podlagi člena 11(1) dokumenta izpodbijala tudi odgovor predsednika [USRS] na obravnavi, da je predloženi sporazum veljal v trenutku spornega preskušanja. V skladu s to določbo je namreč sporazum začel veljati najprej s 1. januarjem 2005. To prav tako ni bilo navedeno v zapisniku.

Trditev predsednika [USRS], da je bil sporazum podaljšan, je tožeča stranka med obravnavo prav tako izpodbijala zaradi pomanjkanja dokazov, ne da bi bilo to izpodbijanje zabeleženo v zapisniku.

Nazadnje, odredba odbora za pritožbe [USRS], naj predloži veljavno različico sporazuma, prav tako ni navedena v zapisniku.

V želji po izčrpnosti opozarjamo tudi, da v dokumentu, ki je bil poslan tožeči stranki, kot sopogodbenik [USRS] ni naveden niti Bundessortenamt. Poleg tega člen 15(2) izvedbene uredbe zahteva, da so akti osebja urada za preskušanje izvršeni ‚v skladu z določili sporazuma'. Zato so lahko samo akti, ki so izrecno predvideni s sporazumom, akti [USRS], ki jih je mogoče uveljavljati proti tretjim osebam. Vendar ne zadostuje, da o nekaterih aktih v sporazumu ‚ni navedenega nič'.

3. Navedbe ge. Menne

V zapisniku so navedbe, ki jih je ga. Menne podala na obravnavi, povzete zgolj nepopolno in nenatančno:

(a) Najresnejša pomanjkljivost v zapisniku je verjetno ta:

Med obravnavo je tožeča stranka go. Menne vprašala, ali je bilo preskušanje DUS sorte LEMON SYMPHONY opravljeno na rastlinah, ki jih je poslal [intervenient], ali na rastlinah, ki so bile vzgojene iz njihovih potaknjencev. Ga. Menne je na to vprašanje odgovorila s trditvijo, da se v zvezi s tem ne spomni ničesar, tako da zdaj ne more več pritrdilno odgovoriti na vprašanje, ali je bilo preskušanje DUS sorte LEMON SYMPHONY opravljeno na poslanih rastlinah ali na rastlinah naslednje generacije. Zato je treba vse izjave ge. Menne o poteku preskušanja šteti za izjave brez dokazne moči, saj ne razumemo, kako bi se lahko ta gospa izrekla o preskušanju, katerega predmeta se niti ne spomni.

Trditev ge. Menne, da lahko potrdi, da regulator rasti, ki je bil uporabljen za sorto LEMON SYMPHONY, nikakor ni vplival na preskušanje, je prav tako brez dokazne vrednosti. Če se namreč ga. Menne ne spomni več rastlin, ki so bile uporabljene za preskušanje, prav tako ne more ugotoviti povezave med rastlinami in regulatorjem rasti.

V zapisniku prav tako ni navedeno, da je odbor za pritožbe odločil, da je vprašanje tožeče stranke, s katerim je ta go. Menne vprašala, kako razlaga ročni zapis v spisu [USRS], v skladu s katerim so bile sadike pripravljene iz poslanih rastlin s potaknjenci, nedopustno.

(b) Ugotovitev na strani 4 zapisnika, da ga. Menne nikakor ne dvomi, da vpliv regulatorja rasti ni mogel trajati dlje od enega meseca, je napačna. Ga. Menne je namreč izjavila, da regulatorji rasti na rastline ne učinkujejo več kot od šest do osem tednov.

(c) Prav tako je treba šteti, da je ugotovitev iz zapisnika, da je ga. Menne potrdila, da je bila sorta LEMON SYMPHONY leta 1997 edina znana sorta te vrste, nepravilna. Nasprotno, ga. Menne je to ‚edinstvenost' upravičevala s tem, da je ta sorta – drugače kot vse do tedaj znane sorte – cvetela vse leto brez hladne faze. Tožeča stranka ji je odgovorila, da ta lastnost nikakor ni povezana z zunanjim izgledom sorte. Samo ta lastnost zato ne omogoča ugotovitve, ali je ta sorta razločljiva v smislu člena 7 Uredbe […].

Odbor za pritožbe bi moral pri svoji odločbi upoštevati zgoraj navedene vidike.

4. Dokazni predlogi tožeče stranke v vlogi z dne 12. januarja 2009

[USRS] je v točkah 48 in 49 svojih stališč odboru za pritožbe predlagal, naj dokazne predloge zavrne. Zapisnik pa ne vsebuje nobene navedbe glede pojasnil tožeče stranke v zvezi z njenimi dokaznimi predlogi, podanimi v njeni vlogi z dne 12. januarja 2009.

V zapisniku ni navedeno, da je tožeča stranka med obravnavo predlagala, da bi predložila dodatne dokaze za svojo trditev, da je obdelava z regulatorji rasti povzročala učinke ob preskušanju, opravljenem leta 1997. Tožeča stranka je glede tega predlagala, naj se opravi nov poljski preskus z rastlinskim materialom z brsti, ki je bil obrezovan in kemično obdelan, in naj ta preskus oceni neodvisni izvedenec.

5. Druge nenatančnosti in izpustitve

Zapisnik vsebuje vrsto drugih nenatančnosti in izpustitev, ki so tu na kratko povzete:

(a) Pri odločitvi o dovoljenju ge. Menne, da se udeleži preostalega dela obravnave, odbor za pritožbe od ge. Menne ni zahteval, naj se izreče ‚kot izvedenka'. Ustrezna ugotovitev na strani 3 zapisnika je napačna in je v nasprotju z drugim odstavkom na strani 4, v skladu s katerim ga. Menne kot stranka v postopku ‚spada k [USRS]'. Tudi to, da odbor za pritožbe v zvezi z zaslišanjem ge. Menne ni sprejel odločitve glede dokazov v smislu člena 60(1) izvedbene uredbe, govori proti temu, da bi ga. Menne imela status izvedenke.

(b) Opomba v zapisniku, da se tožeča stranka sklicuje (samo) na okoliščino, da preskušanje DUS leta 1997 ‚ni bilo zanesljivo', je nenatančna. Tožeča stranka je, nasprotno, trdila, da njena zahteva za ugotovitev ničnosti temelji na argumentu, da sorta LEMON SYMPHONY, opredeljena z opisom sorte iz leta 1997, ni bila razločljiva, saj naj ugotavljanje izražanja lastnosti ne bi temeljilo na genotipu preskušane rastline.

6. Predlog

Tožeča stranka predlaga, naj se zapisnik obravnave popravi in naj se popravijo nepravilnosti, izpustitve in nenatančnosti. Vsebinska odločba mora temeljiti na poteku obravnave, kakršen bo razviden iz popravljenega zapisnika.“

78 Odbor za pritožbe je tožečo stranko z elektronskim dopisom z dne 7. aprila 2009 obvestil, da so bile njene pripombe glede zapisnika obravnave za informacijo sporočene drugim strankam.

Postopek

79 Tožeča stranka je 3. aprila 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča zoper odločbo A 007/2007 vložila tožbo, evidentirano pod številko T-133/08.

80 Tožeča stranka je 4. aprila 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča zoper odločbo A 006/2007 vložila tožbo, evidentirano pod številko T-134/08.

81 Tožeča stranka je 13. maja 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča zoper odločbo A 005/2007 vložila tožbo, evidentirano pod številko T-177/08.

82 Zadeve T-133/08, T-134/08 in T-177/08 so bile s sklepom predsednika sedmega senata Splošnega sodišča z dne 3. septembra 2008 po opredelitvi strank združene za pisni in ustni postopek ter izdajo sodbe.

83 Tožeča stranka je 25. februarja 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila vlogo, s katero je zaprosila za možnost predložitve novega tožbenega razloga v skladu s členom 48(2) Poslovnika Splošnega sodišča. Tej vlogi so bila priložena pisna stališča, ki jih je USRS predložil 23. januarja 2009 med ustnim postopkom pred odborom za pritožbe v zadevi A 010/2007. Navedena vloga in priloga k tej vlogi sta bili vloženi v spis, druge stranke pa so bile pozvane k predložitvi pisnih stališč v odgovor. USRS se je na ta poziv odzval z vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 23. marca 2009. Intervenient je stališča predložil v dupliki.

84 Splošno sodišče (sedmi senat) je z ukrepom procesnega vodstva z dne 22. junija 2009 stranke pozvalo, naj ga obvestijo o izidih pritožbenega postopka v zadevi A 010/2007 in o tem, kakšne ugotovitve je treba po potrebi izpeljati iz odločbe odbora za pritožbe v tej zadevi glede nadaljevanja postopka v združenih zadevah T-133/08, T-134/08 in T-177/08. Stranke so se na ta poziv odzvale v predpisanih rokih.

85 Tožeča stranka je 24. junija 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča zoper odločbo A 010/2007 vložila tožbo, evidentirano pod številko T-242/09.

86 Združene zadeve T-133/08, T-134/08 in T-177/08 ter zadeva T-242/09 so bile s sklepom predsednika sedmega senata Splošnega sodišča z dne 15. junija 2010 po opredelitvi strank združene za pisni in ustni postopek ter izdajo sodbe.

87 Ker se je v začetku novega sodnega leta spremenila sestava senatov Splošnega sodišča, je bil sodnik poročevalec razporejen v drugi senat, ki so mu bile zato dodeljene tudi te zadeve.

88 Na podlagi poročila sodnika poročevalca se je Splošno sodišče (drugi senat) v skladu s členom 135a Poslovnika odločilo, da začne ustni postopek, potem ko je ugotovilo, da so nekatere od strank v predpisanem roku vložile obrazložen predlog za to.

89 Stranke so na obravnavi 28. februarja 2012 ustno podale stališča in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča (drugi senat).

Predlogi strank

90 Tožeča stranka v zadevi T-133/08 Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi odločbo A 007/2007 in odločbo o prilagoditvi opisa razglasi za nično;

— USRS naloži plačilo stroškov.

91 Tožeča stranka v zadevi T-134/08 Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi odločbo A 006/2007;

— USRS naloži plačilo stroškov.

92 Tožeča stranka v zadevi T-177/08 Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi odločbo A 005/2007;

— USRS naloži plačilo stroškov.

93 Tožeča stranka v zadevi T-242/09 Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi odločbo A 010/2007;

— USRS naloži plačilo stroškov.

94 Če bi Splošno sodišče menilo, da so potrebna pojasnila v zvezi z dejanskim stanjem, mu tožeča stranka predlaga tudi, naj v isti zadevi T-242/09 sprejme te ukrepe procesnega vodstva:

— zbiranje dokazov, ki jih je predlagala in se nanašajo na potrditev trditve, da je ga. Menne na obravnavi 23. januarja 2009 izjavila, da se ne spomni več, ali je bilo preskušanje sorte LEMON SYMPHONY opravljeno na poslanih rastlinah ali na potaknjencih iz teh rastlin;

— zbiranje dokazov, ki jih je predlagala v obliki izvedenskega mnenja, da bi se potrdila njena trditev, da obdelava rastlinskega materiala vrste *Osteospermum* z regulatorji rasti in mehanskim obrezovanjem ne „preneha učinkovati“ med poljskim preskusom in da vpliva na izide navedenega preskusa;

— če Splošno sodišče meni, da je to potrebno, zbiranje drugih dokazov, ki jih je predlagala v pritožbenem postopku in v okviru tega postopka.

95 USRS Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo v zadevi T-133/08 zavrže kot nedopustno v delu, v katerem se nanaša na razveljavitev odločbe o prilagoditvi opisa, v preostalem pa naj tožbo zavrne kot neutemeljeno;

— tožbi v zadevah T-134/08 in T-177/08 zavrne kot neutemeljeni;

— tožbo v zadevi T-242/09 zavrne kot nedopustno in vsekakor kot neutemeljeno;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov;

— odloči, da bo nosil le lastne stroške, če in v delu, v katerem bi bilo ugodeno enemu od tožbenih predlogov.

96 USRS poleg tega Splošnemu sodišču predlaga, naj zavrne predlog za sprejetje ukrepov procesnega vodstva, ki ga je v zadevi T-242/09 vložila tožeča stranka.

97 Intervenient v vsaki od zadev T-133/08, T-134/08, T-177/08 in T-242/09 Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Uvodne ugotovitve o povezavah med štirimi združenimi zadevami in o vrstnem redu, po katerem jih je treba obravnavati

98 Kot je tožeča stranka pravilno poudarila v svojih pisanjih in ponovila na obravnavi, so prve tri združene zadeve T-133/08, T-134/08 in T-177/08 med seboj povezane s tesnim razmerjem medsebojne odvisnosti, odvisne pa so tudi od zadeve T-242/09 (postopek za ugotovitev ničnosti v zvezi s sorto LEMON SYMPHONY), zaradi česar je zadnjenavedena zadeva prednostno obravnavana v nadaljevanju te sodbe. Izid v tej zadevi bi bil namreč v primeru razveljavitve odločbe A 010/2007 odločilen za izid drugih treh zadev. Po padajočem prednostnem in odvisnostnem vrstnem redu si nato sledijo zadeva T-134/08 (postopek za razveljavitev sorte LEMON SYMPHONY), zadeva T-133/08 (prilagoditev opisa sorte LEMON SYMPHONY) in nazadnje zadeva T-177/08 (prijava za podelitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto SUMOST 01). Zadnje tri zadeve se bodo v nadaljevanju te sodbe vseeno obravnavale skupaj, saj se zdi, da je pri izpodbijanih odločbah v okviru teh zadev podana ista kršitev postopka in ista kršitev pravice do obrambe, kot bo pojasnjeno v točki 216 in naslednjih v nadaljevanju.

99 Tožeča stranka je na obravnavi navedla, da ne podpira več teze, ki jo je najprej zagovarjala v okviru zadeve T-134/08, in da zdaj podpira tezo, ki jo je zagovarjala v zadevi T-242/09, in sicer da je sorta LEMON SYMPHONY ostala nespremenljiva, vendar naj leta 1997 ne bi bila ustrezno opisana. Toda tožeča stranka ni uradno odstopila od tožbe v zadevi T-134/08, tako da je treba to tožbo še naprej obravnavati.

Zadeva T-242/09

Dopustnost

100 Odbor za pritožbe je v odločbi A 010/2007 ugotovil, da lahko tožeča stranka kot stranka v postopku, ki je naslovnica odločbe o zahtevi za ugotovitev ničnosti, vloži pritožbo pri tem odboru.

101 USRS izjavlja, da ne soglaša s tem stališčem, in trdi, da tožeča stranka ni bila stranka v postopku za ugotovitev ničnosti, saj ni vložila zahtevka za to na podlagi člena 1(2) izvedbene uredbe. USRS namreč meni, da je navedeni postopek, uveden na podlagi člena 20 Uredbe, načeloma postopek po uradni dolžnosti. Vendar taka napačna uporaba prava s strani odbora za pritožbe po mnenju USRS nima posledic, saj ta meni, da bi lahko tožeča stranka dopustno vložila pritožbo zoper odločbo o zahtevi za ugotovitev ničnosti drugače, in sicer kot oseba, ki jo ta odločba neposredno in posamično zadeva.

102 Glede na navedeno USRS in intervenient menita, da je treba tožbo zavreči kot nedopustno. Po mnenju teh strank je zahteva za ugotovitev ničnosti žlahtniteljske pravice za sorto glede na člen 20(1)(a) in člen 7 Uredbe dopustna le, če so predstavljena dejstva in dokazi, iz katerih je razvidno, da se navedena sorta po vsaj eni upoštevni lastnosti v svoji genetski sestavi ne razlikuje od katere koli druge sorte, katere obstoj je bil splošno znan na dan vložitve prijave žlahtniteljske pravice. Tožeča stranka pa naj

bi se v obravnavanem primeru sklicevala le na kršitve postopka, ki naj ne bi bile upoštevne in naj jih torej USRS ali njegovemu odboru za pritožbe ne bi bilo treba upoštevati v okviru postopka za ugotovitev ničnosti na podlagi člena 20 Uredbe.

103 Toda ne zdi se, da se je treba opredeliti glede teh vprašanj, saj je treba, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju, to tožbo v vsakem primeru zavrniti kot neutemeljeno. V skladu z ustaljeno sodno prakso mora namreč Splošno sodišče presoditi, ali v obravnavanem primeru učinkovito izvajanje sodne oblasti upravičuje, da se v zadevi tožba vsebinsko zavrne, ne da bi se odločalo o ugovoru nedopustnosti, ki ga je vložila tožena stranka (sodbi Sodišča z dne 26. februarja 2002 v zadevi Svet proti Boehringer, C-23/00 P, Recueil, str. I-1873, točke od 50 do 52, in z dne 22. novembra 2007 v zadevi Cofradía de pescadores „San Pedro“ de Bermeo in drugi proti Svetu, C-6/06 P, neobjavljena v ZOdl., točka 21).

Utemeljenost

104 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki se nanašajo na kršitev povezanih določb členov 76 in 81 Uredbe, kršitev povezanih določb členov 20 in 7 Uredbe, kršitev člena 75 Uredbe in kršitev člena 63(1) in (2) izvedbene uredbe.

Prvi tožbeni razlog: kršitev povezanih določb členov 76 in 81 Uredbe

– Trditve strank

105 Tožeča stranka se sklicuje na kršitev „instrukcijskega načela“ in pomanjkanje koherentnosti izpodbijane odločbe. Glede tega navaja, da ne izpodbija izida presoje dokazov, ki jo je izvedel odbor za pritožbe. Ta naj bi, nasprotno, izdal pravno napačno odločbo, ker naj ne bi niti zbral niti presojal dokazov, temveč naj bi se enostransko in brez preverjanja oprl na sicer nepodkrepljene trditve drugih strank v postopku, opredeljene kot „prepričljive“, ne glede na upoštevne in obrazložene ugovore in predlagane dokaze tožeče stranke.

106 Tožeča stranka meni, da odbor za pritožbe brez napačne uporabe prava ne more ugotoviti, da je bila sorta LEMON SYMPHONY leta 1997 predmet pravilnega preskušanja in da je USRS pravilno ugotovil, da je ta sorta razločljiva v smislu člena 7 Uredbe.

107 Natančneje, tožeča stranka trdi, na prvem mestu, da je odbor za pritožbe kršil člena 76 in 81 Uredbe, ker ni zbral niti enega od dokazov, ki jih je predlagala, čeprav naj bi bilo treba ugotoviti številna dejstva v zvezi s preskušanjem sorte LEMON SYMPHONY, sama pa naj bi predlagala, naj se sprejmejo ustrezni pripravljalni ukrepi.

108 Glede tega tožeča stranka najprej poudarja, da ni sporno, da je bil rastlinski material, ki ga je intervenient predložil za preskušanje leta 1997, v nasprotju z zahtevami Bundessortenamt sestavljen iz brstečih proizvodov za prodajo, ki so bili obdelani z regulatorji rasti in obrezovani. Razprava se je nanašala le na učinke te obdelave na zunanji videz, opisan v opisu sorte.

109 Odboru za pritožbe nato očita, prvič, da ni proučil vprašanja, na katerih rastlinah je bilo preskušanje opravljeno. Odgovor na to vprašanje pa naj bi bil zelo pomemben. Tožeča stranka je namreč trdila, da če so bili potaknjenci pripravljeni januarja 1997, rastline iz njih ob ugotavljanju lastnosti avgusta 1997 ne bi mogle biti v primerljivi fazi rasti kot primerjalne rastline pri poljskih preskusih, ki bi morale biti Bundessortenamt dane na voljo v začetku decembra 1996, in predlagala, da bi svoje navedbe dokazala z izvedenskim mnenjem.

110 Trditev odbora za pritožbe, da „se v skladu z ustaljeno prakso s potaknjenci razmnožijo vse sorte, uporabljene v okviru preskušanja, pri čemer se potaknjenci pripravijo hkrati, da bi se zagotovila enaka fiziološka starost vseh materialov“, naj ne bi bila niti koherentna niti podkrepljena z dokazi. Odbor za pritožbe naj nikakor ne bi dokazal, da se je v obravnavanem primeru glede vseh primerjanih sort upoštevala zadevna „ustaljena praksa“. Glede tega je navedel le „nasvet“, ki ga je USRS dal Bundessortenamt, naj se preskušanje nadaljuje s pripravo potaknjencev. Poleg tega bi bile njegove druge trditve o učinkih regulatorjev rasti odvečne, če bi želel zagovarjati stališče, da je uporaba potaknjencev izključila kakršen koli morebiten vpliv. Vsekakor naj dokaz „domneve“, na katero se je oprl odbor za pritožbe, ne bi bil podan, saj ta ni odredil nobenega pripravljalnega ukrepa za potrditev te teze. Te naj ne bi potrjevala niti pojasnila ge. Menne, saj je ta na obravnavi pred odborom za pritožbe pojasnila, da se ne spomni več, ali je bilo preskušanje opravljeno na obdelanih rastlinah ali na potaknjencih, pripravljenih iz njih.

111 Tožeča stranka v primeru, da je treba izpodbijano odločbo razlagati tako, da je tudi odbor za pritožbe menil, da je bilo preskušanje iz leta 1997 opravljeno na kemično in mehanično obdelanih rastlinah, odboru za pritožbe očita tudi, drugič, da je sprejel nekoherentne ugotovitve, ki niso potrjene z dokazi o domnevnem neobstoju učinka obdelave rastlin z regulatorji rasti. V zvezi s tem tožeča stranka opozarja, da je vedno trdila, da s preskušanjem, opravljenim s kemično in mehansko obdelanim rastlinskim materialom, ki je poleg tega kot „brsteči proizvod za prodajo“ v drugačni fazi rasti kot druge „mlade rastline“, uporabljene za primerjavo, ni mogoče ugotavljati razločljivosti sorte v skladu s členom 7 Uredbe. Da bi dokazala svoje trditve, zlasti glede trajnega učinka regulatorjev rasti, naj bi večkrat in tudi na obravnavi pred odborom za pritožbe predlagala dokaz z izvedenskim mnenjem in predlagala, naj se v tem smislu odredijo pripravljalni ukrepi.

112 Ugotovitve, ki jih je v zvezi s tem sprejel odbor za pritožbe v odstavku 4 izpodbijane odločbe (str. 7), naj ne bi temeljile na trditvah, ki so jih podale stranke v postopku pred tem odborom, temveč na domnevah, ki naj bi jih ta sam uvedel v postopku. Izvirale naj ne bi niti iz spisa niti naj ne bi bile potrjene z dokazi, saj navedeni odbor kljub predlogom tožeče stranke ni odredil nobenega pripravljalnega ukrepa, temveč je namesto tega dajal prednost trditvam ge. Menne. Trditve odbora za pritožbe o tem, da ni mogoče uporabiti smernic za preskušanje TG/176/3, naj bi bile poleg tega neupoštevne in končno tudi napačne, kot naj bi bilo razvidno iz dopisa Bundessortenamt z dne 6. novembra 1996. Nazadnje naj odbor za pritožbe ne bi upošteval nespornega dejstva, da so bile rastline, ki jih je intervenient poslal, „brsteči proizvodi za prodajo“, z drugimi besedami popolnoma razvite rastline, ki so že skoraj cvetele, in naj jih ne bi bilo mogoče primerjati z mladimi rastlinami.

113 Tožeča stranka trdi, na drugem mestu, da odbor za pritožbe ni upošteval številnih vsebinskih dejavnikov, ki jih je navedla, ali pa jih je presojal očitno napačno.

114 V tem okviru tožeča stranka opozarja, da je vztrajno izpodbijala domnevno enakost rastlin – ki jo je zatrjeval USRS – preskušenih leta 1997 in leta 2005 kot rastlinski material sorte LEMON SYMPHONY. Meni, da je zato, ker navedene sorte od leta 2002 ni bilo več mogoče opisati enako kot leta 1997, mogoče sklepati, da preskušanje te sorte, opravljeno v tem letu, ni bilo zanesljivo, in sicer zaradi obdelave materiala iz leta 1997. Odbor za pritožbe naj ne bi proučil te trditve tožeče stranke, saj je v odstavku 5 izpodbijane odločbe (str. 8) ugotovil, da so rastline sorte LEMON SYMPHONY iz leta 1977 in leta 2005 enake in da bi morala biti sorta od leta 2000 opisana drugače le zaradi uporabe spremenjenih smernic. Tožeča stranka meni, da ta ugotovitev ni upoštevna.

115 Prvič, nobena stranka naj namreč ne bi izpodbijala trditve tožeče stranke, da je bila rastlinam, preskušenim leta 2001 kot rastlinski material sorte LEMON SYMPHONY, glede lastnosti „Rast stebel“ pripisana raven izražanja „od pokončna do polpokončna (2)“. V tem letu preskušanja pa naj bi se že uporabljale smernice za preskušanje TG/176/3. Zato naj ne bi bilo mogoče logično pojasniti tega, da naj bi uporaba teh smernic glede te lastnosti šele leta 2005 upravičevala pripisovanje ravni izražanja „od polpokončna do vodoravna (5)“. Nasprotno, znatna sprememba opisa naj bi morala biti ugotovljena že leta 2001.

116 Drugič, okoliščina, da so bili primeri sort za lastnost „Rast stebel“ prvič omenjeni v smernicah za preskušanje TG/176/3, medtem ko v „tabeli lastnosti VI“ niso bili omenjeni, naj prav tako ne bi potrjevala izpodbijane odločbe. Trditev tožeče stranke, da so se vse primeroma navedene sorte (razen sorte NAIROBI) že gojile v okviru preskušanja leta 1997, naj se namreč prav tako ne bi izpodbijala. Ker naj bi bila primerjava s temi sortami že opravljena, naj ugotovitev odbora za pritožbe ne bi bila upoštevna. Poleg tega naj se trditev tožeče stranke, da je sorta ZULU, ki se je leta 1997 primerjala s sorto LEMON SYMPHONY, „pokončna“ sorta, nikakor ne bi izpodbijala. Nazadnje, nova različica tehničnega protokola USRS TP/176/1 iz leta 2007 naj bi dokazovala, da trditve odbora za pritožbe niso upoštevne. Tožeča stranka namreč meni, da se primeri, uporabljeni leta 2001, če ne bi pravilno odražali vrste *Osteospermum*, kot taki ne bi smeli povzeti v različici iz leta 2007.

117 Tretjič, odbor za pritožbe naj ne bi upošteval elektronskega dopisa Bundessortenamt z dne 22. marca 2006, v katerem je ta urad izjavil, da leta 2006 ni mogel določiti opisa na podlagi tabele lastnosti IV, ki se je uporabljala leta 1997. Tožeča stranka meni, da je ta izjava v protislovju z ugotovitvijo odbora za pritožbe, da so imele rastline leta 2005 enak fenotip kot rastline, preskušene leta 1997. Meni namreč, da če so bile rastline enake leta 2005, bi morale biti v skladu s tabelo lastnosti IV opisane natančno tako kot v opisu iz leta 1997.

118 Četrtič, opis preskušanja sorte LEMON SYMPHONY na Japonskem v izpodbijani odločbi naj bi bil napačen. V nasprotju s trditvami odbora za pritožbe naj bi nesporno šlo za isto sorto, tako da bi bilo treba po mnenju tožeče stranke opraviti poglobljeno analizo, zakaj so bile rastline na Japonskem ocenjene drugače.

119 Petič, odbor za pritožbe naj nikakor ne bi upošteval izvedenskega mnenja, ki ga je dr. Ludolph izdelal za intervenienta in iz katerega naj bi bilo razvidno, da LEMON SYMPHONY nikoli ni bila pokončna sorta. Po mnenju tožeče stranke bi moral odbor za pritožbe po pravilni presoji tega vidika ugotoviti, da je bilo preskušanje navedene sorte leta 1997 napačno tudi z vidika intervenienta.

120 Šestič, v izpodbijani odločbi naj se nazadnje nikakor ne bi upoštevala okoliščina, da razen sorte LEMON SYMPHONY nobena druga sorta vrste *Osteospermum* ni bila predmet prilagoditve.

121 USRS in tožeča stranka trdita, da ta tožbeni razlog ni utemeljen, zlasti glede na diskrecijsko pravico, ki jo ima USRS pri preskušanju sorte in uporabi rastlinskega materiala.

– Presoja Splošnega sodišča

122 Najprej je treba opozoriti, da člen 20(1)(a) Uredbe določa, da USRS razglasi žlahtniteljsko pravico v Skupnosti za ničnо, „če je ugotovljeno“, da v času žlahtniteljske pravice v Skupnosti pogoji iz člena 7 ali člena 10 niso bili izpolnjeni.

123 Člen 76 Uredbe, naslovljen „Pregled dejstev na pobudo [USRS]“, katerega kršitev se v obravnavanem primeru zatrjuje, določa, da USRS v postopkih pred njim na lastno pobudo razišče dejstva „v okviru zahtevanih pregledov iz členov 54 in 55“ navedene uredbe.

124 Člen 54 Uredbe določa, da USRS opravi vsebinski pregled prijave žlahtniteljske pravice v Skupnosti. Pri tem pregleda zlasti, ali je sorta lahko predmet take žlahtniteljske pravice v skladu s členom 5 in ali je sorta nova v skladu s členom 10 Uredbe.

125 Člen 55 Uredbe določa, da če ni na osnovi prvega pregleda ugotovljen noben zadržek za podelitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti, USRS poskrbi za preskušanje glede izpolnjevanja pogojev iz členov od 7 do 9 (merila DUS), ki ga opravi pristojni urad ali več uradov (urad ali uradi za preskušanje sort) v najmanj eni državi članici.

126 Tako je treba najprej ugotoviti, da določbe iz člena 76 Uredbe, ki se nanaša na raziskovanje dejstev po uradni dolžnosti, glede na njeno besedilo ni mogoče uporabiti v postopku pred odborom za pritožbe, ki odloča o pritožbi zoper odločbo USRS, s katero je bila zavrnjena zahteva stranke za ugotovitev ničnosti žlahtniteljske pravice v Skupnosti, saj ta postopek ni zajet s členoma 54 in 55 Uredbe.

127 V okviru takega postopka namreč odbor za pritožbe ni pristojen za vsebinski pregled iz člena 54 ali za preskušanje iz člena 55 Uredbe niti ni pristojen za odločanje o zakonitosti takega preskušanja, ki ga je opravil USRS v okviru prijave žlahtniteljske pravice v Skupnosti.

128 Pristojen je zgolj za to, da na zahtevo zainteresirane stranke odloči o zakonitosti odločbe USRS, sprejete na podlagi člena 20(1)(a) Uredbe, s katero je zavrnjena ugotovitev ničnosti žlahtniteljske pravice Skupnosti z utemeljitvijo, da ta stranka ni „dokazala“, da pogoji iz člena 7 ali člena 10 Uredbe ob podelitvi žlahtniteljske pravice niso bili izpolnjeni.

129 Ker postopek za ugotovitev ničnosti ni bil uveden po uradni dolžnosti, temveč na predlog zainteresirane stranke, mora tako ta stranka v skladu s členoma 76 in 81 Uredbe v povezavi z njenim členom 20 dokazati, da so izpolnjeni pogoji za ugotovitev te ničnosti.

130 Ta razporeditev dokaznega bremena in izvajanja dokazov pa se precej razlikuje od tiste, ki je na področju znamke Skupnosti določena s členom 76 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1), v skladu s katerim „[v] postopku Urad preveri dejstva po uradni dolžnosti; vendar pa je Urad v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke“. To razliko v ureditvi dokazovanja pa je mogoče pojasniti z okoliščino, da Uredba, drugače kot Uredba o znamki Skupnosti, ne razlikuje med absolutnimi in relativnimi razlogi za zavrnitev registracije.

131 V preostalem je ureditev, določena z Uredbo, skladna s tisto, ki je na področju modelov Skupnosti določena s členom 63(1) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL L 3, str. 1), ki določa:

„V postopku urad preveri dejstva po uradni dolžnosti. Vendar pa je urad v postopku v zvezi z razglasitvijo ničnosti pri tem preizkusu omejen na dejstva, dokaze in argumente, podane s strani strank, in zahtevani ukrep.“

132 Ta ureditev je poleg tega skladna s splošnimi pravnimi načeli in postopkovnimi predpisi, ki se uporabljajo v zvezi z dokaznim bremenom in izvajanjem dokazov, zlasti z vodilom *actori incumbit onus probandi.* V teh okoliščinah je treba poudariti, da člen 81(1) Uredbe, katerega kršitev se prav tako zatrjuje v obravnavanem primeru, določa, da če v navedeni uredbi ali v izvedbeni uredbi ni določb o postopku, USRS uporablja „načela procesnega prava, ki so splošno priznana v državah članicah“.

133 V teh okoliščinah je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti, saj temelji na napačni predpostavki, da je v obravnavanem primeru dokazno breme v skladu s členoma 76 in 81 Uredbe na USRS.

134 Vsekakor iz določb Uredbe, ki naj bi bile kršene, ni razvidno, da je postopek pred USRS popolnoma preiskovalen. Zlasti je treba „instrukcijsko načelo“, ki je v zvezi s preskušanjem določeno v prvem stavku člena 76, uskladiti s pravilom iz drugega stavka istega člena, v skladu s katerim USRS ne upošteva dejstev ali dokaznega gradiva, ki ni bilo predloženo v roku, ki ga je določil. Stranke morajo tako v postopku pred USRS pravočasno navesti dejstva, za katera želijo, da bi jih USRS ugotovil, tako da predložijo dokaze, s katerimi želijo ta dejstva utemeljiti.

135 Ker se te določbe uporabljajo za pritožbeni postopek zoper odločbo USRS – sprejeto na podlagi člena 20 Uredbe – o zavrnitvi ugotovitve ničnosti žlahtniteljske pravice v Skupnosti, podeljene za rastlinsko sorto, mora tako stranka, ki se sklicuje na navedeno ničnost, navesti dejstva in predložiti

dokaze, ki po njenem mnenju omogočajo ugotovitev, da so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenega člena 20 (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 17. junija 2010 v zadevi Lafarge proti Komisiji, C-413/08 P, ZOdl., str. I-5361, točka 29 in navedena sodna praksa). Če USRS ne soglaša z analizo te stranke, mora ta vsaj predložiti konkretne in podkrepljene indice za svoje navedbe. Dejstva in tako navedeni dokazi lahko, odvisno od primera, drugo stranko zavežejo k pojasnilu ali utemeljitvi, sicer lahko odbor za pritožbe ugotovi, da so bile zahteve v zvezi z dokaznim bremenom izpolnjene (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Lafarge proti Komisiji, točka 30 in navedena sodna praksa). Poleg tega mora odbor za pritožbe skrbno in nepristransko proučiti vse upoštevne dejavnike obravnavanega primera, pri čemer mora biti pozoren na spoštovanje splošnih pravnih načel in postopkovnih predpisov, ki se uporabljajo na področju dokaznega bremena in izvajanja dokazov.

136 Tožeča stranka v obravnavanem primeru odboru za pritožbe v bistvu očita, da se je oprl le na različico dejstev, ki sta jo podala USRS in intervenient, ne da bi zbral ali presojal dokaze, ki jih je predlagala tožeča stranka, in zlasti ne da bi ugodil njenemu predlogu za sprejetje pripravljalnega ukrepa – v obravnavanem primeru izvedenskega mnenja, s katerim bi se ugotovil učinek regulatorjev rasti – predlogu, ki ga je dvakrat vložila med pisnim postopkom (glej točki 72 in 74 zgoraj) in ga ponovila na obravnavi pred odborom za pritožbe.

137 Glede tega pa Splošno sodišče meni, da je za odbor za pritožbe USRS, ki je tako rekoč sodni organ, smotrno po analogiji uporabiti sodno prakso Sodišča, v skladu s katero predlogu za sprejetje pripravljalnih ukrepov, ki ga vloži stranka, ni mogoče ugoditi, če ta ne predloži začetnega dokaza, ki zadostuje za potrebo po odreditvi takih ukrepov (sodba Sodišča z dne 28. aprila 1966 v zadevi ILFO proti Visoki oblasti, 51/65, Recueil, str. 125).

138 Toda tožeča stranka ni niti v upravnem postopku pred USRS niti v pritožbenem postopku pred odborom za pritožbe nikoli predložila nobenega dokaza ali indica (kot je *ad hoc* znanstvena študija, izvleček strokovne objave, izvedensko poročilo, opravljeno na predlog, ali zgolj pričevanje izvedenca za botaniko ali vrtnarstvo), ki bi lahko pomenila začetek dokazovanja njene trditve – ki je bila večkrat ponovljena, vendar nikoli potrjena, ugovarjali pa so ji vsi drugi intervenienti v postopku, vključno z Bundessortenamt in pristojnim odborom USRS – v skladu s katero so mehanična in kemična obdelava ali razmnoževanje s potaknjenci, kot v obravnavanem primeru, lahko izkrivljali preskušanje sorte LEMON SYMPHONY leta 1997.

139 Poleg tega, čeprav se je odbor za pritožbe nazadnje pridružil trditvam drugih strank v postopku, pa tega ni storil „enostransko in brez preverjanja“, kot to trdi tožeča stranka, temveč na podlagi lastnega znanja in izvedenstva na področju botanike, po proučitvi zlasti vprašanja, ali bi bilo sorto LEMON SYMPHONY leta 2005 še mogoče opisati z uporabo smernic za preskušanje TG/176/3, ki so veljale leta 1997, in s predstavitvijo razlogov, iz katerih je raje sprejel trditev USRS kot trditev tožeče stranke, kot je med drugim razvidno iz odstavka 4 izpodbijane odločbe. Tožeča stranka v zvezi s tem ne navaja nobene kršitve obveznosti obrazložitve.

140 V teh okoliščinah zatrjevana kršitev pravil v zvezi z dokaznim bremenom in izvajanjem dokazov ni pravno zadostno dokazana.

141 Namesto tega je treba ugotoviti, da želi tožeča stranka s tako trditvijo v nasprotju s svojimi navedbami doseči, da bi Splošno sodišče ponovno presojalo upoštevna dejstva in dokaze.

142 V zvezi s tem je torej treba razlikovati glede na to, ali so ugotovitve in presoje dejstev odbora za pritožbe rezultat zapletenih presoj s področja botanike ali genetike, ki zahtevajo dokazovanje z izvedenci ali posebno znanstveno ali tehnično znanje.

143 Če je tako, je namreč iz sodne prakse razvidno, da mora Splošno sodišče pri takih ugotovitvah in presojah dejstev opravljati nadzor nad očitnimi napakami (sodba Splošnega sodišča z dne 19. novembra 2008 v zadevi Schräder proti USRS (SUMCOL 01), T-187/06, ZOdl., str. II-3151, točke

od 59 do 63, ki je bila na pritožbeni stopnji v bistvenem potrjena s sodbo Sodišča z dne 15. aprila 2010 v zadevi Schräder proti USRS, C-38/09 P, ZOdl., str. I-3209, točka 77). Tako je na primer pri presoji razločljivosti sorte glede na merila iz člena 7(1) Uredbe.

144 Če ni tako, pa je glede presoj dejstev, ki znanstveno in tehnično niso posebej zapletene, iz navedene sodne prakse razvidno, da je Splošno sodišče opravilo celoten ali celovit nadzor zakonitosti (zgoraj navedeni sodbi SUMCOL 01, točka 65, in Schräder proti USRS, točka 77).

145 Tožeča stranka v obravnavanem primeru odboru za pritožbe najprej očita, da ni proučil vprašanja, na katerem rastlinskem materialu se je po juliju 1997 nazadnje opravilo preskušanje. Proučitev tega vprašanja, ki se nanaša zgolj na dejansko stanje, ne zahteva dokazovanja z izvedenci ali posebnega tehničnega znanja in ni tako zapletena, da bi lahko upravičevala omejitev obsega sodnega nadzora.

146 V odgovor na ta očitek tožeče stranke je treba ugotoviti, da je odbor za pritožbe, ker je v odstavku 4 izpodbijane odločbe poudaril, da „se v skladu z ustaljeno prakso s potaknjenci razmnožijo vse sorte, uporabljene hkrati, da bi se zagotovila enaka fiziološka starost vseh materialov“, neizrecno, vendar zagotovo ugotovil, da je bilo tako tudi v obravnavanem primeru.

147 Ta ugotovitev pa ni samo skladna z objektivnimi podatki o zadevi, kakor so razvidni iz spisa, temveč njeno pravilnost poleg tega potrjujeta tako besedilo ročnega zapisa z dne 30. januarja 1997, navedeno v točki 11 zgoraj, ki se glasi „Bundessortenamt je vzgojil sadike, počakati, TK 30/01/97“, pri čemer sta TK začetnici uradnika Bundessortenamt, ki je bil tedaj odgovoren za preskušanje, kot okoliščina, da je bilo preskušanje opravljeno šele nekaj mesecev pozneje, julija ali avgusta 1997. Prav tako tej ugotovitvi ne nasprotujejo trditve ge. Menne na obravnavi pred odborom za pritožbe, saj je ta zgolj izjavila, da se ne spomni več, ali je bilo preskušanje opravljeno na rastlinah, ki jih je poslal intervenient, ali na potaknjencih iz teh rastlin.

148 Navedena ugotovitev se nanaša tudi na očitek tožeče stranke, da če bi bili potaknjenci pripravljeni iz rastlin, ki jih je poslal intervenient januarja 1997, rastline, ki bi iz njih izvirale, ob ugotavljanju značilnosti avgusta 1997 ne bi bile v primerljivi fazi rasti kot primerjalne rastline za poljske preskuse, ki so bile Bundessortenamt dane na razpolago decembra 1996. Odbor za pritožbe je namreč na podlagi lastnih izkušenj ugotovil, da se praksa razmnoževanja s potaknjenci, ki jo opredeljuje kot „ustaljeno“, uporablja za vse sorte, ki se uporabljajo v okviru preskušanja, da bi se zagotovila enaka fiziološka starost vseh materialov.

149 Gre za ugotovitev dejstva, ki je po mnenju odbora za pritožbe splošno znano. V skladu s sodno prakso Sodišča v sporih glede znamke Skupnosti pa organom UUNT pri njihovih odločbah ni treba ugotavljati resničnosti splošno znanih dejstev. Iz sodne prakse Sodišča je razvidno tudi, da je ugotovitev Splošnega sodišča, ali so dejstva, na podlagi katerih je odbor za pritožbe UUNT utemeljil odločbo, splošno znana ali ne, presoja dejanske narave, ki razen v primeru izkrivljanja ni predmet nadzora Sodišča v pritožbenem postopku (glej sodbo Sodišča z dne 19. aprila 2007 v zadevi UUNT proti Celltech, C-273/05 P, ZOdl., str. I-2883, točki 39 in 45 in navedena sodna praksa; glej sklep Sodišča z dne 3. junija 2009 v zadevi Zipcar proti UUNT, C-394/08 P, neobjavljen v ZOdl., točka 42 in navedena sodna praksa). Po mnenju Splošnega sodišča je treba to sodno prakso Sodišča najprej prenesti na organe USRS, nato pa na sodni nadzor, ki ga Splošno sodišče opravlja nad njihovimi odločbami.

150 Tožeča stranka v obravnavanem primeru zgolj dvomi o ugotovitvi odbora za pritožbe glede ustaljene prakse razmnoževanja s potaknjenci in o njeni uporabi v obravnavanem primeru, ne da bi navedla kakršenkoli indic ali dokaz v zvezi s tem. V teh okoliščinah je treba, ob tem, da ni nasprotnega dokaza, potrditi, da je navedena ugotovitev splošno znano dejstvo.

151 Prvi očitek tožeče stranke je treba tako zavrniti kot neutemeljen, treba pa je, nasprotno, potrditi ugotovitev odbora za pritožbe, da je bilo preskušanje leta 1997 opravljeno na potaknjencih, pridobljenih iz rastlin, ki jih je poslal intervenient.

152 V teh okoliščinah ni treba proučiti drugega očitka tožeče stranke, s katerim ta odboru za pritožbe očita, da je sprejel nekoherentne ugotovitve, ki niso potrjene z dokazi o domnevnem neobstoju učinka obdelave rastlin z regulatorji rasti v obravnavanem primeru. Ta očitek je bil namreč izražen le, „če je treba izpodbijano odločbo razlagati tako, da je tudi odbor za pritožbe menil, da je bilo preskušanje iz leta 1997 opravljeno na kemično in mehanično obdelanih rastlinah“ namesto na potaknjencih, pripravljenih iz teh rastlin. Iz zgoraj navedenega pa je razvidno, da je odbor za pritožbe izključil tako dejansko predpostavko.

153 Vsekakor ugotovitve, ki jih je v zvezi s tem v odstavku 4 izpodbijane odločbe zaradi celovitosti sprejel odbor za pritožbe, temeljijo na zapletenih znanstvenih ali tehničnih presojah, glede katerih mora biti sodni nadzor omejen na nadzor očitnih napak.

154 Glede na široko diskrecijsko pravico USRS v zvezi z zapletenimi botaničnimi presojami pa trditve tožeče stranke ne razkrivajo obstoja očitne napake pri navedenih ugotovitvah in presojah.

155 Glede, natančneje, vprašanja v zvezi s kemično obdelavo je treba tako poudariti, da odbor za pritožbe, ki je na podlagi člena 11(2) izvedbene uredbe sestavljen iz tehnično in pravno kvalificiranih članov, ko je v odstavku 4 izpodbijane odločbe pojasnil, da vrsta regulatorjev rasti, ki je uporabljena pri razmnoževanju, običajno nima trajnega učinka, saj je za nadaljnji nadzor rasti nujno dodatno škropljenje z regulatorji rasti, te presoje ni utemeljil le z informacijami – ki jih je sporočil intervenient, odbor pa jih je opredelil kot „prepričljive“ – v skladu s katerimi se regulatorji rasti uporabljajo le v začetni fazi, njihovi učinki pa naj bi prenehali po obdobju od štiri do šest tednov, ampak tudi s praktičnimi izkušnjami in tehničnim izvedenstvom njegovih članov.

156 V delu, v katerem želi tožeča stranka izpodbijati to presojo dejanskega stanja, mora predložiti konkretne in podkrepljene indice, ki dokazujejo njeno očitno nepravilnost v posebnih okoliščinah obravnavanega primera.

157 Splošno sodišče pa opozarja, da tožeča stranka na nobeni stopnji štirih postopkov, ki jih je uvedla pred USRS in njegovim odborom za pritožbe, niti v postopku pred Splošnim sodiščem, niti – tako se zdi – v postopkih pred Landgericht Düsseldorf, Oberlandesgericht Düsseldorf in Bundesgerichtshof ni predložila nobenega indica ali konkretnega dokaza, s katerim bi lahko potrdila svoje navedbe, zlasti glede trajnega učinka regulatorjev rasti.

158 Druge trditve tožeče stranke, s katerimi ta odboru za pritožbe očita, da ni odgovoril na njene kritike glede nezanesljivosti preskušanja sorte LEMON SYMPHONY leta 1997, izražene ob upoštevanju sprememb tehničnega opisa te sorte od leta 2001, je treba zavrniti kot brezpredmetne, saj je bilo po eni strani že potrjeno, da je bilo to preskušanje vsekakor opravljeno na primernem rastlinskem materialu, in sicer na potaknjencih, pripravljenih iz rastlin, ki jih je intervenient poslal Bundessortenamt, in da po drugi strani tožeča stranka ni navedla nobene druge rastlinske sorte, od katere se sorta LEMON SYMPHONY, tudi če bi bila opisana tako, da je rast njenih stebel „od polpokončna do vodoravna“, leta 1997 ne bi jasno razlikovala. Ta presoja je skladna z glavnimi trditvami USRS in intervenienta v odgovoru na ta tožbeni razlog.

159 V teh okoliščinah namreč to – tudi če je, kot trdi tožeča stranka, preskušanje iz leta 1997 pripeljalo do napačne ugotovitve o ravni izražanja, ki je bila pripisana lastnosti „Rast stebel“, in če bi bilo treba sorti LEMON SYMPHONY že leta 1997 za to lastnost pripisati različno raven izražanja od tiste, ki ji je bila pripisana v poročilu Bundessortenamt o preskušanju tistega leta – nikakor ne bi vplivalo na presojo razločljivosti te sorte v smislu člena 7 Uredbe, saj ta ni bila ugotovljena izključno oziroma nikakor ni bila ugotovljena na podlagi te lastnosti.

160 Splošno sodišče glede tega po eni strani poudarja, da se prilagojeni opis sorte LEMON SYMPHONY iz leta 2006 od izvirnega opisa iz leta 1997 razlikuje le glede lastnosti „Rast stebel“, za katero se je pripisana raven izražanja spremenila iz „pokončna“ (glej točko 12 zgoraj) v „od polpokončna do vodoravna“ (glej točko 25 zgoraj).

161 Splošno sodišče poudarja, da po drugi strani tožeča stranka ni ugotovila, da zaradi te spremembe merila DUS leta 1997 niso bila izpolnjena. Iz tega je razvidno, da bi sorta LEMON SYMPHONY, tudi če bi bila že od začetka opisana kot sorta, pri kateri je lastnost „Rast stebel“ izražena na ravni „od polpokončna do vodoravna“, pridobila žlahtniteljsko pravico v Skupnosti.

162 Tožeča stranka je sicer v postopku pred odborom za pritožbe trdila, da če bi bilo preskušanje sorte SUMOST 01 opravljeno z uporabo prvotnega opisa sorte LEMON SYMPHONY za primerjalni preskus, bi se ti sorti šteli za jasno razločljivi (glej izpodbijano odločbo A 007/2007, str. 2). Toda odbor za pritožbe je izrecno zavrnil to trditev in je v izpodbijani odločbi poudaril, da „[p]ostopek preskušanja ne bi potekal drugače, če urad ne bi takoj prilagodil in registriral opisa sorte […]“ (The test procedure would not have taken a different course if the Office had not immediately adapted and registered the variety description …). Poleg tega tožeča stranka v okviru te tožbe ni izpodbijala prav te presoje.

163 Vsekakor tehničnih trditev tožeče stranke ni mogoče sprejeti glede na istovrstne preudarke v izpodbijani odločbi, ki so predmet obrobnega nadzora, in glede na trditve USRS in intervenienta, podane v odgovor.

164 Zlasti se zdi, da to, da rastlinski material, ki ga je intervenient poslal Bundessortenamt, ni ustrezal zahtevam, ki jih je ta urad navedel v dopisu z dne 6. novembra 1996, ni odločilno. Ta urad je namreč navedel, da obstaja tveganje vpliva na preskušanje, ne pa da je to postalo neizvedljivo. Kot pravilno ugotavlja intervenient, ima pristojni nacionalni urad diskrecijsko pravico, da med preskušanjem prouči in odloči, ali je poslani rastlinski material dejansko neprimeren oziroma ali – kot v obravnavanem primeru – tehnika razmnoževanja s potaknjenci omogoča odpravo njegovih prvotnih pomanjkljivosti.

165 Kot pravilno poudarja tožeča stranka, je sicer edino sporno vprašanje, ki je načeloma predmet celovitega sodnega nadzora Splošnega sodišča, vprašanje, ali je treba ravni izražanja, ki jih je mogoče pripisati lastnosti „Rast stebel“, ugotoviti glede na relativna ali absolutna merila. To vprašanje namreč zahteva prej jezikovno kot pa botanično znanje.

166 V okviru izvajanja tega nadzora pa je treba ugotoviti, da lastnost „Rast stebel“, za katero se ravni izražanja glede na smernice za preskušanje raztezajo od „pokončna“ do „povešena“ prek „polpokončna“ in „vodoravna“ ter vmesnih stopenj, v nasprotju s trditvami tožeče stranke ni, razen v izjemnih primerih, „absolutno“ merilo, ki bi ga bilo mogoče strogo objektivno ugotoviti zgolj na podlagi naklonskega kota stebel, temveč je merilo, ki ga je, odvisno od primera, zaradi njegovega konkretnega izražanja mogoče presojati sorazmerno in primerjalno med sortami iste vrste, kot je jasno razvidno iz dokumenta Bundessortenamt z dne 18. maja 2005, s prilogo A 27 priloženega k sodbi v zadevi T-177/08.

167 Po mnenju Bundessortenamt pa je bila sorti LEMON SYMPHONY leta 1997 za opis lastnosti „Rast stebel“ pripisana raven izražanja „pokončna“ zaradi primerjave te sorte s poskusno gojenimi referenčnimi sortami in ugotovitve, da je sorta LEMON SYMPHONY „najbolj pokončna“ od preskušanih sort tistega leta. Zaradi povečanja števila sort podvrste *Osteospermum ecklonis* in spremembe smernic za preskušanje je zato Bundessortenamt predlagal prilagoditev tega opisa z navedbo ravni izražanja „od polpokončna do vodoravna“. Toda sorta LEMON SYMPHONY je ostala nespremenjena med letoma 1997 in 2005. Ne gre za vsebinsko spremembo opisa, ki se nanaša na identiteto sorte, temveč zgolj za spremembo prvotno izbranih izrazov, ki ne spreminja identitete sorte, temveč samo omogoča njen boljši opis, zlasti z njeno opredelitvijo v primerjavi z drugimi sortami te vrste.

168 Splošno sodišče meni, da so pojasnila dovolj podrobna in prepričljiva, da lahko trdno kljubujejo poskusu izpodbijanja, izraženem v trditvah tožeče stranke.

169 Poleg tega fotografije, ki so bile uporabljene tako pred nemškimi civilnimi sodišči kot med postopkom pred USRS (glej točko 28 zgoraj) vsaj z vidika nestrokovnega opazovalca potrjujejo, da se rast stebel sorte LEMON SYMPHONY med letoma 1997 in 2005 ni znatno spremenila.

170 Glede na vse zgoraj navedeno je treba prvi tožbeni razlog zavrniti kot delno neutemeljen in delno brezpredmeten.

Drugi tožbeni razlog: kršitev povezanih določb členov 20 in 7 Uredbe

– Trditve strank

171 Tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da je njeno pritožbo zavrnil le iz razloga, navedenega v odstavku 7 izpodbijane odločbe (str. 9), da ni „navedel imena niti ene sorte, ki se ob prijavi ne bi razlikovala od sorte LEMON SYMPHONY, kar pa natančno ustreza zahtevi iz člena 20(1) Uredbe“. Odbor za pritožbe naj ne bi upošteval obsega določb členov 7 in 20 Uredbe.

172 Ker se je treba po mnenju tožeče stranke pri uporabi člena 20(1)(a) Uredbe opreti na zaščiteno sorto v obliki, ki je opredeljena z njenim uradnim opisom, naj bi bilo treba žlahtniteljsko pravico razglasiti za ničnо, če in v delu, v katerem USRS ugotovi, da zaščitena sorta ni bila opisana z izrazi za lastnosti, ki izvirajo iz genotipa sorte, temveč z izrazi, ki jih je mogoče pripisati kemični in mehanski obdelavi. Ugotovilo naj bi se, da prvotno opisana sorta ni nikoli obstajala. Natančno tako naj bi bilo v obravnavanem primeru.

173 USRS in intervenient nasprotujeta tem trditvam.

– Presoja Splošnega sodišča

174 Ta tožbeni razlog temelji na predpostavki, da sorta LEMON SYMPHONY leta 1997 „ni bila opisana z izrazi za lastnosti, ki izvirajo iz genotipa sorte, temveč z izrazi, ki jih je mogoče pripisati kemični in mehanski obdelavi“.

175 Ker je bila ta predpostavka pri preizkusu prvega tožbenega razloga že zavrnjena kot predpostavka brez dejanske podlage, je treba zato tudi ta tožbeni razlog zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 75 Uredbe

– Trditve strank

176 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe svojo odločbo utemeljil z razlogi, o katerih se pred njenim sprejetjem ni mogla niti ustno niti pisno izjaviti. Dodala je, da so bile te postopkovne kršitve odločilne za presojo odbora za pritožbe.

177 Sporni razlogi naj bi bili domnevno „ustaljena praksa“ uporabe potaknjencev pri primerjalnem preskušanju, domneven neobstoj trajnega učinka vrste regulatorja rasti, ki je bila uporabljena pri razmnoževanju materiala sorte LEMON SYMPHONY za namene preskušanja, ugotovitev, da je iz japonskega poročila v spisu razvidno, da so bile uporabljene referenčne sorte vrste *Dimorphoteca*, in ugotovitev, da leta 1997 Bundessortenamt ni mogel najti referenčnih sort, s katerimi bi bilo mogoče navedeno sorto primerjati.

178 USRS in intervenient nasprotujeta tem trditvam.

– Presoja Splošnega sodišča

179 Člen 75 Uredbe določa, da morajo biti odločbe USRS obrazložene in lahko temeljijo samo na razlogih ali dokazih, o katerih so se stranke v postopku imele možnost ustno ali pisno izjaviti.

180 Spoštovanje pravice do obrambe je splošno načelo prava Unije in člen 75 Uredbe zagotavlja, da ga USRS izvaja, praviloma pa to načelo pomeni, da imajo stranke v postopku možnost zavzeti stališče glede dejstev in listin, na katerih bo temeljila sodna odločba, ter da lahko razpravljajo o dokazih in stališčih, predstavljenih sodišču, in razlogih, na katere to namerava opreti svojo odločitev. Da bi se izpolnile zahteve, ki se nanašajo na pravico do poštenega sojenja, morajo imeti stranke možnost razpravljati o pravnih in dejanskih okoliščinah, ki imajo odločilen vpliv na izid postopka (glej sodbo Sodišča z dne 17. decembra 2009 v zadevi M proti EMEA, C-197/09 RX-II, ZOdl., str. I-12033, točka 41 in navedena sodna praksa).

181 Z drugimi besedami, to pravico je treba razlagati tako, da zagotavlja, da sodna odločba za stranke ni povsem nepričakovana. To pa ne pomeni, da mora sodišče strankam pred izdajo sodbe priznati pravico do izjave o vsaki točki njegove pravne presoje (sodba Splošnega sodišča z dne 12. maja 2010 v zadevi Bui Van proti Komisiji, T-491/08 P, točka 85).

182 Glede razloga v zvezi z „ustaljeno prakso“ uporabe potaknjencev pri primerjalnem preskušanju je bilo pri preizkusu prvega tožbenega razloga že pojasnjeno, da se nanaša na ugotovitev splošno znanega dejstva. Ker organom USRS v svojih odločbah ni treba dokazati resničnosti takih dejstev, pravica tožeče stranke do obrambe ni mogla biti kršena zgolj zaradi take ugotovitve, četudi ne bi prišlo do pisne razprave ali razprave na obravnavi o tem vprašanju pred odborom za pritožbe.

183 Vsekakor je težko verjeti trditvam tožeče stranke, da ne ve za obstoj take prakse, katere obstoj navajata tako USRS kot intervenient. Tako v pritožbi zoper odločbo o zahtevi za ugotovitev ničnosti, vloženi pri odboru za pritožbe 19. oktobra 2007, kot v dodatni vlogi z dne 12. januarja 2009 je sama omenila možnost, da so bili iz rastlin, ki jih je poslal intervenient, pripravljeni potaknjenci, ti pa so se potem uporabili za preskušanje (glej točki 72 in 74 zgoraj).

184 Poleg tega je ta tožbeni razlog brezpredmeten v delu, v katerem se nanaša na druge razloge iz izpodbijane odločbe, na katere se sklicuje tožeča stranka. Ti drugi razlogi so namreč v presoji odbora za pritožbe navedeni zaradi celovitosti, kot je razvidno iz preizkusa prvega tožbenega razloga. Zato tudi če bi bila zatrjevana kršitev pravice do obrambe glede teh razlogov dokazana, ne bi mogla povzročiti razglasitve ničnosti izpodbijane odločbe.

185 Tretji tožbeni razlog je torej treba zavrniti kot delno neutemeljen in delno brezpredmeten.

Četrti tožbeni razlog: kršitev člena 63(1) in (2) izvedbene uredbe

– Trditve strank

186 Tožeča stranka trdi, da so bile na obravnavi z dne 23. januarja 2009 pred odborom za pritožbe in z zapisnikom s te obravnave (s prilogo K 12 priložen k tožbi) „hudo kršene“ pravice, ki jih ima na podlagi člena 63 izvedbene uredbe. Nobeni od strank postopka naj ne bi bil glasno prebran zapisnik in zato ga naj nobena ne bi potrdila. Poleg tega naj bi zapisnik vseboval številne netočnosti. Izjave strank postopka, zlasti izjave ge. Menne, ki so bile tožeči stranki v prid, naj ne bi bile povzete v zapisniku, kar naj bi tožeči stranki znatno otežilo uveljavljanje pravic. V preostalem se tožeča stranka sklicuje na besedilo svojega dopisa odboru za pritožbe z dne 30. marca 2009, ki je povzeto v točki 77 zgoraj.

187 USRS in intervenient nasprotujeta tem trditvam.

188 Ker je intervenient zlasti trdil, da je bil zapisnik prebran, saj ga je predsednik odbora za pritožbe med obravnavo narekoval v snemalno napravo, je tožeča stranka na podlagi osebnega pričevanja njenega odvetnika replicirala, da je ta trditev o snemanju zapisnika obravnave in njegovem branju strankam neresnična. Predlagala je izvedbo dokaza z zaslišanjem predsednika odbora za pritožbe in predsednika USRS kot prič.

– Presoja Splošnega sodišča

189 Člen 63(1) in (2) izvedbene uredbe določa:

„1. V zapisnik ustne obravnave in dokaznega postopka se zavede bistvene točke ustne obravnave ali dokaznega postopka, relevantne izjave strank v postopku, pričevanje strank v postopku, prič ali strokovnjakov ter rezultate preiskav.

2. Zapisnik o njihovem pričevanju se pričam, strokovnjakom ali strankam v postopku prebere ali predloži v pregled. V zapisnik se zapiše, da je to formalno dejanje bilo izvedeno in da je oseba, ki je pričala, zapisnik odobrila. Če oseba tega ne odobri, se njeni ugovori zapišejo.“

190 Glavni namen zapisnika obravnave (in spremljajočega pripravljalnega postopka, odvisno od primera) bodisi pred Splošnim sodiščem bodisi pred parasodnim organom, kot je odbor za pritožbe USRS, je tako to, da vsebuje „bistvene“ elemente (člen 63(1) izvedbene uredbe) ustnega in pripravljalnega postopka. Nikakor torej ne gre za posnetek obravnave niti za njen izčrpen opis, v katerem so povzete podrobnosti razprav, ki so potekale.

191 Pred sodišči Unije je poleg tega običajno, da „upoštevne“ izjave strank postopka, torej tiste, ki lahko vplivajo na izid spora (kot so umik enega od predlogov, določitev višine zahtevka, priznanje upoštevnega dejstva ali navedba nove trditve ali dejstva), sodni tajnik zabeleži v zapisnik obravnave bodisi po uradni dolžnosti bodisi na predlog sodnika ali stranke.

192 Različne očitke tožeče stranke je treba torej proučiti ob upoštevanju teh splošnih preudarkov.

193 Glede, prvič, očitka o tem, da naj se zapisnik ne bi prebral in da ga zato stranke niso odobrile, je treba ugotoviti, da v obravnavanem primeru ni bilo „pričevanja priče, strokovnjaka ali stranke v postopku“ v smislu člena 63(2) izvedbene uredbe, tako da zapisnika obravnave ni bilo treba prebrati niti ga „osebi, ki je pričala“, ni bilo treba potrditi. Trditve tožeče stranke o opustitvi teh formalnosti je treba torej zavrniti kot neupoštevne.

194 Drugič, očitek o domnevnih „številnih netočnostih v zapisniku“ je treba najprej zavrniti, ker tožeča stranka teh netočnosti ne opredeli. Vendar pa se ta očitek v delu, v katerem se prekriva z očitki, ki so bili izraženi v dopisu tožeče stranke odboru za pritožbe z dne 30. marca 2009 in ponovljeni v tožbi T-242/09, obravnava v točki 196 v nadaljevanju.

195 Tretjič, očitek v zvezi z nenavedbo bistvenih izjav strank postopka v zapisniku, zlasti izjav ge. Menne, ki so bile ugodne za tožečo stranko, je treba prav tako zavrniti, ker ni niti najmanj pojasnjen. Toda v delu, v katerem se tožeča stranka s tem sklicuje na izjavo, s katero je ga. Menne navedla, da se ne spomni več, ali je bilo preskušanje sorte LEMON SYMPHONY leta 1997 opravljeno na rastlinah, ki jih je intervenient poslal Bundessortenamt, ali na potaknjencih, pripravljenih iz teh rastlin, je treba ta očitek prav tako zavrniti, saj sta bili v izpodbijani odločbi, čeprav je bilo z njo neizrecno ugotovljeno, da je bilo preskušanje leta 1997 opravljeno s potaknjenci, prav tako v bistvu predvideni obe možnosti, zato da bi se v vsakem primeru ugotovilo, da je bilo preskušanje opravljeno pravilno. V teh okoliščinah namreč ni mogoče šteti, da je izjava ge. Menne bistvena.

196 Glede, četrtič, očitkov iz dopisa tožeče stranke z dne 30. marca 2009, kakor so bili ponovljeni v tožbi in povzeti v točki 77 zgoraj, je treba dodati to:

— očitek v zvezi z domnevno „nenatančno predstavitvijo domnevnega sporazuma, sklenjenega med [USRS] in Bundessortenamt“, ki se zlasti nanaša na udeležbo ge. Menne na obravnavi kot notranje tehnične izvedenke, zastopnice USRS, ni upošteven, saj se v okviru te tožbe (in drugače kot pri tožbah v zadevah T-133/08, T-134/08 in T-177/08) tožeča stranka ne sklicuje na noben tožbeni razlog za razglasitev ničnosti, ki bi temeljil na okoliščini te udeležbe;

— očitek v zvezi z izpustitvijo „navedb, ki jih je ga. Menne podala“ med obravnavo, iz zapisnika, se glede točke 3(a) dopisa tožeče stranke z dne 30. marca 2009 prekriva z očitkom, ki je bil proučen v točki 195 zgoraj; poleg tega ga je treba zavrniti v delu, v katerem se nanaša na točko 3(b) in (c) navedenega dopisa, ker ga ni mogoče razumljivo povezati s tožbenimi razlogi in trditvami v tej tožbi;

— očitek v zvezi z izpustitvijo „dokaznih predlogov tožeče stranke“, ki so bili podani na obravnavi, iz zapisnika je treba zavrniti iz razlogov, ki so že pojasnjeni v točkah od 136 do 140 zgoraj;

— očitek v zvezi z „drugimi nenatančnostmi in izpustitvami“ se glede točke 5(a) dopisa tožeče stranke z dne 30. marca 2009 prekriva z očitkom iz prve alinee zgoraj; poleg tega ga je treba zavrniti v delu, v katerem se nanaša na točko 5(b) navedenega dopisa, ker ga ni mogoče razumljivo povezati s tožbenimi razlogi in trditvami v tej tožbi.

197 Četrti tožbeni razlog je torej treba zavrniti kot neutemeljen.

Vsebinske ugotovitve v zadevi T-242/09

198 Iz vsega zgoraj navedenega je razvidno, da je treba tožbo v zadevi T-242/09 zavrniti kot neutemeljeno, ne da bi bilo treba odločiti o predlogih tožeče stranke za sprejetje ukrepov procesnega vodstva (glej točko 94 zgoraj).

Zadeve T-133/08, T-134/08 in T-177/08

Vsebinska presoja tožb

Pregled različnih tožbenih razlogov v tožbah

199 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe v zadevi T-133/08 navaja pet tožbenih razlogov, ki se nanašajo na kršitev člena 59(2) izvedbene uredbe, kršitev člena 75 Uredbe, kršitev povezanih določb člena 71(1) in člena 68 Uredbe, kršitev člena 73 Uredbe in člena 230 ES ter, nazadnje, na kršitev člena 48 Uredbe.

200 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe v zadevi T-134/08 navaja štiri tožbene razloge, ki se nanašajo na kršitev člena 59(2) izvedbene uredbe, kršitev povezanih določb člena 71(1) in členov 21, 67 in 68 Uredbe, kršitev člena 73 Uredbe in člena 230 ES ter, nazadnje, na kršitev člena 48 Uredbe.

201 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe v zadevi T-77/08 navaja šest tožbenih razlogov, ki se nanašajo na kršitev člena 59(2) izvedbene uredbe, kršitev člena 75 Uredbe, kršitev povezanih določb členov 81(2) in 48 Uredbe, kršitev člena 60 izvedbene uredbe, kršitev člena 62 Uredbe in, nazadnje, na kršitev člena 48 Uredbe. Nov tožbeni razlog, predlagan z vlogo z dne 25. februarja 2009 (glej točko 83 zgoraj), je povezan s tretjim od teh tožbenih razlogov in bo po potrebi proučen skupaj z njim.

202 Prednostno je treba proučiti tožbeni razlog, ki je skupen trem tožbam in se nanaša na kršitev člena 59(2) izvedbene uredbe in pravice do izjave.

Tožbeni razlog, ki je skupen trem tožbam: kršitev člena 59(2) izvedbene uredbe in pravice do izjave

– Trditve strank

203 Tožeča stranka meni, da so bile tri izpodbijane odločbe sprejete ob kršitvi njene pravice do izjave in člena 59(2) izvedbene uredbe, saj je ustni postopek potekal 4. decembra 2007 na obravnavi, na katero ni bila pravilno povabljena in se je iz legitimnih razlogov ni udeležila.

204 USRS meni, da se tožeča stranka ne more opirati na to, da je vabilo prejela šele 6. novembra 2007, saj je bil načrtovani datum obravnave z njo predhodno dogovorjen, tožeča stranka pa ni obrazloženo umaknila soglasja v roku, ki je bil za to predpisan v okviru priprave ustnega postopka.

205 Prvič, USRS poudarja, da člen 59(1) izvedbene uredbe ne nasprotuje temu, da se odbor za pritožbe in stranke postopka dogovorijo o datumu ustnega postopka. Ta možnost je primerna tudi zaradi velikega števila oseb, ki so udeležene v postopku, in kratkosti enomesečnega roka, določenega s to določbo.

206 Drugič, USRS trdi, da je bil datum obravnave, kot naj bi bilo razvidno iz elektronskega dopisa tajništva odbora za pritožbe predsednici tega odbora z dne 20. septembra 2007, v tistem trenutku že dogovorjen, tako da naj bi bilo telefaks odbora za pritožbe strankam z dne 9. oktobra 2007 mogoče šteti le za pisno potrditev tega dogovora. Rok, ki se izteče 19. oktobra 2007 in je bil določen za stranke v tem sporočilu, naj ne bi bil rok za soglasje, temveč rok za uveljavljanje ugovorov na razpis obravnave, ki lahko temeljijo le na zadržkih v zvezi z določenim datumom. Dopis tožeče stranke z dne 19. oktobra 2007 pa naj ne bi vseboval nobene trditve, v kateri bi bilo mogoče prepoznati take ugovore.

207 Tretjič, USRS trdi, da opombe predsednice odbora za pritožbe v njenih dopisih z dne 17. oktobra in 5. novembra 2007 o plačilu dajatev v zadevi A 007/2007 ne pomenijo, da se je o dogovorjenem datumu podvomilo.

208 Četrtič, če Splošno sodišče ne bi sprejelo trditve USRS, da je bil oktobra 2007 datum že dogovorjen, USRS trdi, da je treba dogovor razumeti tako, da so bile stranke postopka dogovorjene za krajši rok za obvestitev v smislu člena 59(1) izvedbene uredbe.

209 Petič, vsekakor USRS trdi, da sta bila v obravnavanem primeru spoštovana smisel in cilj roka za obvestitev, ki naj bi bila strankam omogočiti, da sprejmejo potrebne ukrepe za udeležbo v ustnem postopku, in jim dati dovolj časa za pripravo. Poleg tega naj bi bila to, da je bil najkrajši rok enega meseca kršen samo za dva dni, „nepomembnost“, na katero se tožeča stranka glede na pretekle dogodke ne more sklicevati. Tako „potezo“ naj bi bilo namreč treba glede na dogodke pred vabilom opredeliti kot zlorabo. Nazadnje USRS zatrjevano kršitev postopka opredeljuje kot „neznatno“ in se sklicuje na sodno prakso, v skladu s katero tožeča stranka nima nobenega pravnega interesa za razglasitev ničnosti odločbe zaradi kršitve procesnega prava, če lahko uprava zgolj izda novo enako odločbo (sodba Sodišča z dne 6. julija 1983 v zadevi Geist proti Komisiji, 117/81, Recueil, str. 2191, točka 7). Tako naj bi bilo v obravnavanem primeru, saj je bila odločba odbora za pritožbe po mnenju USRS vsebinsko pravilna.

210 Nazadnje USRS glede vabila odvetnika tožeče stranke pred Landgericht Hamburg 5. decembra 2007 poudarja, da je bilo poslano naknadno, po dogovoru, ki je bil sklenjen v obravnavanem primeru, in dodaja, da bi se tožeča stranka lahko udeležila obravnav v Angersu 4. decembra in v Hamburgu 5. decembra.

211 Intervenient meni, da je bil edini cilj obvestila z dne 9. oktobra 2007 dogovor s strankami o datumu, potem ko se je predsednica odbora za pritožbe po telefonu pri njihovih odvetnikih prepričala, da je obravnavo mogoče načrtovati na ta datum. Tožeča stranka naj najprej ne bi podala nobenega ugovora na to obvestitev, tako da naj bi se moralo šteti za dogovorjeno, da bo obravnava potekala na dogovorjeni datum. Poleg tega naj bi bilo iz sklicevanja na člen 59(2) izvedbene uredbe v obvestilu z dne 9. oktobra 2007 jasno razvidno, da je treba to obvestilo razumeti kot zavezujoče.

212 Intervenient meni tudi, da odboru za pritožbe ni treba upoštevati ugovorov, ki jih je tožeča stranka izrazila v dopisu z dne 19. oktobra 2007, saj naj se ti ne bi nanašali na zadržek v zvezi z datumom obravnave kot tak, temveč zgolj na vprašanje, ali stanje postopka upravičuje razpis ustnega postopka v začetku decembra. Za odločanje o tem vprašanju pa ima odbor za pritožbe diskrecijsko pravico.

213 Intervenient meni, da je trditev tožeče stranke o vabilu njenega odvetnika pred Landgericht Hamburg brezpredmetna, saj naj bi bil datum za obravnavo pred odborom za pritožbe predhodno dogovorjen. Navedeni odvetnik naj bi torej moral zaprositi za prestavitev obravnave pred nemškim sodiščem, če je dvomil, da bo lahko dovolj pripravljen nanjo zaradi obravnave pred odborom za pritožbe.

214 Glede, natančneje, vprašanja procesnega upravičenja tožeče stranke v zadevi T-133/08 intervenient meni, da je bilo jasno obravnavano v dopisih predsednice odbora za pritožbe.

215 Nazadnje intervenient v dupliki poudarja, da če se je, kot je razvidno iz člena 59(1), drugi stavek, izvedbene uredbe, mogoče dogovoriti za krajši rok za obvestitev, je treba *a fortiori* uporabiti enako načelo v zvezi z datumom obravnave, ki je bil dogovorjen dolgo pred rokom enega meseca. Določitev takega datuma naj bi bila skladna tudi z načeli, na katerih temelji zahteva po vabilu, in sicer zagotoviti pravilnost in pravičnost postopka.

– Presoja Splošnega sodišča

216 Člen 59 izvedbene uredbe določa:

„1. Stranke v postopku se povabi na ustn[o] obravnavo, kot to določa člen 77 [Uredbe], in se jih opozori na odstavek 2 istega člena. Stranke v postopku se o obravnavi obvesti najmanj en mesec prej, razen če se stranke v postopku in [USRS] ne strinjajo s krajšim rokom obvestila.

2. Če se stranka v postopku, ki je bila pravilno vabljena, da se udeleži ustne obravnave na [USRS], obravnave ne udeleži v skladu s povabilom, se lahko postopek nadaljuje brez nje.“

217 V obravnavanem primeru niti USRS niti intervenient ne zanikata, poleg tega pa je odbor za pritožbe to v treh izpodbijanih odločbah izrecno priznal, da najkrajši enomesečni rok za obvestitev iz člena 59(1), drugi stavek, izvedbene uredbe ni bil spoštovan, saj je bilo vabilo na obravnavo z dne 4. decembra 2007 tožeči stranki vročeno šele 6. novembra 2007.

218 Dejansko nikakor ni mogoče šteti, da je telefaks odbora za pritožbe z dne 9. oktobra 2007 glede na njegova naslov in besedilo izpolnil funkcijo pravočasnega vabila tožeče stranke v predpisani obliki, toliko bolj zato, ker ta telefaks ni bil sestavljen v jeziku postopka in naslovniku ni bilo vročen v skladu z upoštevnimi določbami člena 64 in naslednjih izvedbene uredbe, in sicer s priporočenim dopisom s potrdilom o prejemu. Poleg tega je v tem telefaksu navedeno, da odbor za pritožbe „namerava“ (intends to) stranke povabiti na ustni postopek na določen datum.

219 Edino sporno vprašanje je torej, ali je to nespoštovanje najkrajšega roka enega meseca bistvena kršitev postopka, s katero je mogoče upravičiti razglasitev ničnosti treh izpodbijanih odločb.

220 V zvezi s tem je treba začeti tako, da se proučita razloga, ki ju je odbor za pritožbe v vsaki od treh izpodbijanih odločb navedel v utemeljitev določitve datuma za obravnavo na 4. december 2007, torej v roku, krajšem od najkrajšega enomesečnega roka za obvestitev iz člena 59(1) izvedbene uredbe, kljub ugovorom odvetnika tožeče stranke v dopisih z dne 20. septembra, 19. oktobra ter 5., 14. in 29. novembra 2007.

221 Glede, prvič, razloga v zvezi s tem, da naj bi tožeča stranka 9. oktobra 2007 pisno prejela datum za glavno obravnavo, ki ga je predlagal odbor za pritožbe, je res, da se smejo stranke v skladu s členom 59(1), drugi stavek, izvedbene uredbe z USRS dogovoriti za krajši rok za obvestitev od enomesečnega, ki je običajno predviden s to določbo.

222 Dogovor med strankami o krajšem roku pa mora biti tudi dokončen, sicer obstaja nevarnost kršitve načela pravne varnosti. Tak dogovor torej ne more biti samo domnevan niti o njem ni mogoče implicitno sklepati na podlagi sklopa nekaterih nejasnih in dvoumnih okoliščin.

223 V obravnavanem primeru tako o soglasju tožeče stranke glede datuma 4. december 2007 ni mogoče sklepati zgolj na podlagi tega, da je njen odvetnik 9. oktobra 2007 odgovoril s telefaksom, ki je bil, kot je bilo zahtevano, podpisan kot „potrdilo o prejemu“. Potrdilo o prejemu namreč po definiciji le dokazuje prejem dokumenta. Kot tako nikakor ni izraz volje, ki bi lahko prispeval k sklenitvi sporazuma med strankami.

224 O dogovoru strank glede datuma 4. december 2007 v nasprotju s trditvami USRS ni mogoče sklepati niti na podlagi elektronskega dopisa, ki ga je tajništvo odbora za pritožbe naslovilo na njegovo predsednico 20. septembra 2007 (glej točko 47 zgoraj; dokument iz priloge 11 k odgovoru na tožbo). Poleg tega, da takega notranjega dopisa USRS ni mogoče uveljavljati proti tožeči stranki, če ta ugovarja, se njegovo besedilo nanaša le na začetne stike z zadevnimi osebami glede določitve datuma obravnave, „ki bi ustrezal vsem zadevnim strankam“ in se je zdel „mogoč“ le v prvem tednu decembra 2007. Iz tega besedila torej ni razvidno, da bi bil 20. septembra 2007 že sklenjen dogovor med strankami glede določitve datuma obravnave. Še več, odvetnik tožeče stranke je z dopisom odboru za pritožbe z istega dne (glej točko 48 zgoraj; priloga 7 k tožbi T-133/08), ki je bil poslan prav v odgovor na te telefonske poizvedbe, izrazil načelne ugovore zoper razpis obravnave v zadevah A 005/2007 in A 006/2007, dokler USRS ne odloči tudi v zadevi A 010/2007. Ti ugovori so bili ponovljeni z dopisom z dne 19. oktobra 2007.

225 Glede, drugič, razloga v zvezi s tem, da naj tožeča stranka ne bi izkoristila svoje možnosti, da v roku desetih dni, ki se izteče 19. oktobra 2007, pisno uveljavlja zadržek za udeležbo na obravnavi z dne 4. decembra 2007, utemeljen z obrazloženimi ugovori, je treba spomniti, da je v telefaksu z dne 9. oktobra 2007 navedeno: „Če tajništvo odbora za pritožbe USRS v desetih dneh od datuma tega telefaksa od vas ne bo prejelo utemeljenih zadržkov, se bo domnevalo, da je predlagani datum sprejemljiv, in zato bodo poslana vabila.“

226 Toda iz zgoraj pojasnjenih razlogov, povezanih s pošiljanjem dopisa z ugovori z dne 20. septembra 2007 (dopisa, na katerega je bilo odgovorjeno šele 17. oktobra 2007), na podlagi neobstoja odziva tožeče stranke na telefaks z dne 9. oktobra 2007 ni bilo mogoče domnevati, da obstaja neizrecno ali tiho soglasje o datumu, ki je bil naveden v tem telefaksu.

227 V preostalem je bila predsednica odbora za pritožbe popolnoma seznanjena z načelnim in obrazloženim ugovorom tožeče stranke zoper razpis obravnave na datum 4. decembra 2007, kakor je razvidno iz njenega dopisa odvetniku tožeče stranke z dne 17. oktobra 2007, v katerem je ta odvetnik v odgovoru na njegov dopis z dne 20. septembra 2007 obveščen, da „odbor ni ugodil prošnji pritožnika z dne 20. septembra 2007 za odlog datuma obravnave v zvezi s tremi postopki“.

228 Poleg tega je treba poudariti, da je tožeča stranka 19. oktobra 2007 pri odboru za pritožbe vložila tudi pritožbo zoper odločbo o zahtevi za ugotovitev ničnosti. Tudi s to okoliščino, ki pomeni novo in pomembno dejstvo za ustrezen potek različnih postopkov pred navedenim odborom za pritožbe, je tako kot z besedilom dopisa odvetnika tožeče stranke predsednici odbora za pritožbe z istega dne, v katerem so pojasnjeni razlogi, iz katerih bi bilo treba po njegovem mnenju vprašanje ničnosti obravnavati prednostno, tako da naj obravnave v drugih zadevah ne bi bilo smiselno razpisati pred koncem leta, mogoče ovreči domnevo soglasja glede datuma 4. december 2007.

229 V takem kontekstu izrecnega in načelnega nasprotovanja razpisu obravnave v samo prvih treh zadevah odbor za pritožbe ni mogel upravičeno „domnevati“, da tožeča stranka soglaša z razpisom obravnave proti koncu leta 2007, še manj pa, da soglaša s krajšim rokom od najkrajšega enomesečnega roka iz člena 59(1) izvedbene uredbe, ker naj se v desetih dneh od pošiljanja telefaksa z dne 9. oktobra 2007 ne bi odzvala.

230 Splošno sodišče tako na podlagi preizkusa dveh razlogov, ki ju je navedel odbor za pritožbe, ugotavlja, da ta ne omogočata pravnozadostne ugotovitve soglasja tožeče stranke glede krajšega roka za obvestitev od najkrajšega enomesečnega roka iz člena 59(1) izvedbene uredbe.

231 Ker ta najkrajši rok za obvestitev ni bil spoštovan, je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni bila pravilno povabljena na ustni postopek pred odborom za pritožbe.

232 Odbor za pritožbe tako zaradi neudeležbe tožeče stranke na tej obravnavi ne bi smel nadaljevati postopka ob njeni odsotnosti. Iz člena 59(2) izvedbene uredbe je namreč razvidno, da se lahko postopek nadaljuje *in absentia* le, če se „pravilno“ vabljena stranka obravnave ne udeleži.

233 Tožbeni razlog v treh zadevah, ki se nanaša na kršitev te določbe in pravice do izjave, je zato utemeljen in lahko povzroči razglasitev ničnosti treh izpodbijanih odločb.

234 Nobena trditev USRS in intervenienta ne more ovreči te ugotovitve.

235 Prvič, trditev, da sta bila v obravnavanem primeru spoštovana smisel in namen roka za obvestitev, je v nasprotju s členom 59 izvedbene uredbe, ki določa „najmanj“ enomesečni rok za obvestitev. Kot pravilno poudarja tožeča stranka, je uradni pomen vabila zagotavljanje pravilnosti in pravičnosti postopka, upoštevanje minimalnega preteka časa pa mora strankam omogočati, da se primerno pripravijo na ustni postopek. Ker je zakonodajalec Skupnosti presodil, da je primerno, da za ta namen preteče vsaj en mesec, odbor za pritožbe o tej presoji ne sme dvomiti od primera do primera.

236 Drugič, zdi se, da trditev, da je bil najkrajši rok za obvestitev „kršen“ le za dva dni, kar naj bi bila „nepomembnost“, ki je povzročila kršitev postopka, ki jo je USRS opredelil kot „neznatno“, sklicevanje tožeče stranke na to kršitev pa naj bi bila „zloraba“, temelji na presoji konkretnih okoliščin kršitve navedenega roka, ki je bila ugotovljena v obravnavanem primeru.

237 Kršitev tega najkrajšega roka za obvestitev pa pomeni bistveno kršitev postopka, ki lahko povzroči razglasitev ničnosti treh izpodbijanih odločb, ne da bi bilo treba poleg tega ugotoviti, da je tožeči stranki zaradi navedene kršitve nastala škoda. Taka bistvena kršitev postopka je namreč primerljiva s kršitvijo bistvenih postopkovnih zahtev, ki povzroči ničnost akta ne glede na konkretne posledice kršitve (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 6. aprila 2000 v združenih zadevah Komisija proti Solvay, C-287/95 P in C-288/95 P, Recueil, str. I-2391, točki 45 in 46; glej sodbo Splošnega sodišča z dne 23. maja 2007 v zadevi Parlament proti Eistrup, T-223/06 P, ZOdl., str. II-1581, točka 59 in navedena sodna praksa). Sodna praksa, na katero se sklicuje USRS, zato v obravnavanem primeru ni upoštevna.

238 Vsekakor zavrnitve tožeče stranke, da bi se udeležila obravnave z dne 4. decembra 2007, ni mogoče opredeliti za zlorabo. Tožeča stranka je imela, nasprotno, upravičen in utemeljen razlog, da predlaga prekinitev postopka v treh zadevah pred odborom za pritožbe do sprejetja končne odločbe v postopku za ugotovitev ničnosti (zadeva A 010/2007).

239 Odbor za pritožbe je zavrnitev predloga za prekinitev postopka v treh obravnavanih zadevah v odločbi o predlogu za razveljavitev (odločba o prilagoditvi opisa in zavrnitvena odločba, ki napotuje na isto utemeljitev) utemeljil tako:

„Poteka dodaten pritožbeni postopek, v okviru katerega tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti sorte LEMON SYMPHONY v skladu s členom 20 [Uredbe]. Ker tožeča stranka meni, da je zadnjenavedeni postopek predhoden v primerjavi z obstoječimi postopki, v skladu s členom 106 [Uredbe] predlaga, naj se ti postopki prekinejo do zakonite odločitve v postopku za ugotovitev ničnosti.

Ta predlog ni utemeljen. Člena 106 [Uredbe] očitno ni mogoče uporabiti. Nanaša se na tožbe pred običajnimi sodišči. Toda tudi ob upoštevanju splošnega načela, v skladu s katerim je prekinitev postopka mogoča in spada v diskrecijo odbora za pritožbe, prekinitev postopka v obravnavanem primeru ne pride v poštev. Za prekinitev postopka mora biti ta postopek odvisen od izida drugega postopka. Tako bi bilo v obravnavanem primeru samo, če bi bilo o pritožbi v zvezi z ničnostjo odločeno v korist tožeče stranke. Da bi bil torej postopek v obravnavanem primeru prekinjen, bi morala obstajati vsaj razumna možnost uspeha. V obravnavanem primeru pa ni tako. Postopek za razglasitev ničnosti ne bi smel biti uspešen, ker iz razlogov, pojasnjenih v tej odločbi, ne obstaja pravica, da se [USRS] predlaga odločba o razglasitvi ničnosti izpodbijane rastlinske sorte LEMON SYMPHONY.“

240 Kot pa je bilo poudarjeno že v točki 98 zgoraj, so tri obravnavane zadeve odvisne od zadeve T-242/09 (postopek za ugotovitev ničnosti sorte LEMON SYMPHONY), saj je izid te zadeve odločilen za izid drugih zadev.

241 Odbor za pritožbe v treh izpodbijanih odločbah tudi ni izpodbijal te odvisnosti. Namesto tega je zavrnitev predloga za prekinitev postopka utemeljeval s preudarkom, da postopek za ugotovitev ničnosti nima nobene „razumne možnosti za uspeh“, tako da naj nikakor ne bi mogel ugodno vplivati na položaj tožeče stranke v ostalih treh zadevah.

242 S tem pa je odbor za pritožbe zelo prenagljeno presojal o odločitvi, ki jo bo sprejel v navedenem postopku, čeprav se je ta šele začel.

243 Poleg tega se je ta prenagljena presoja izkazala za napačno, tako dejansko kot pravno. Razloga, ki je bil naveden v utemeljitev te presoje in je v bistvu to, da tožeča stranka ni imela pravice USRS predlagati sprejetja odločbe na podlagi člena 20 Uredbe, namreč odbor za pritožbe – sicer v drugačni sestavi – v Odločbi A 010/2007 niti ni uporabil, da bi utemeljil zavrnitev pritožbe, vložene zoper odločbo o zahtevi za ugotovitev ničnosti. Še več, zdi se, da je odbor za pritožbe zadevni razlog v odstavku 1 Odločbe A 010/2007 zavrnil kot neutemeljen ob upoštevanju sodbe Splošnega sodišča z dne 31. januarja 2008 v zadevi Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana proti USRS – Nador Cott Protection (Nadorcott) (T-95/06, ZOdl., str. II-31),v točki 81 katere je navedeno, da „lahko vsaka oseba v skladu s členom 20 in členom 21 […] uredbe USRS po podelitvi žlahtniteljske pravice in neodvisno od pritožbe pred odborom za pritožbe predlaga, da razglasi žlahtniteljsko pravico za nično ali jo razveljavi, s tem da navede, da je bila navedena pravica podeljena za sorto, ki ni izpolnjevala vsebinskih meril iz členov od 7 do 10 navedene uredbe“.

244 Tožeča stranka je tako imela upravičen in utemeljen razlog, da je nasprotovala razpisu obravnave na datum 4. december 2007. Nasprotno pa je predsednica odbora za pritožbe, ne glede na globlje razloge za svojo odločitev, neprimerno uporabila, če ne celo zlorabila svoje pristojnosti, ker je želela razpisati obravnavo na ta datum kljub razumnim in utemeljenim ugovorom tožeče stranke.

245 Iz vsega zgoraj navedenega je razvidno, da je tožbeni razlog, ki je skupen zadevam T-133/08, T-134/08 in T-177/08 ter se nanaša na kršitev člena 59 izvedbene uredbe in pravice do obrambe, utemeljen.

246 Tri izpodbijane odločbe v okviru zadev T-133/08, T-134/08 in T-177/08 je treba zato razveljaviti, ne da bi bilo treba odločiti o drugih tožbenih razlogih in trditvah v tožbah.

Nadaljnji ukrepi, ki jih je treba sprejeti v zvezi z drugim delom prvega tožbenega predloga v zadevi T-133/08

247 USRS trdi, da je tožba v zadevi T-133/08 nedopustna, ker se v drugem delu prvega predloga nanaša na razveljavitev odločbe o prilagoditvi opisa. Tudi če bi lahko tožeča stranka pred odborom za pritožbe dopustno vložila pritožbo zoper to odločbo, česar ne more storiti, po mnenju USRS Splošno sodišče te odločbe ne bi moglo razveljaviti, saj odbor za pritožbe glede tega ni odločil. USRS namreč meni, da mora odbor za pritožbe dejansko izdati odločbo, ki mora biti nezakonita, da bi bilo odločbo o prilagoditvi opisa mogoče razveljaviti.

248 Glede tega je treba poudariti, da tožeča stranka z drugim delom prvega predloga Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj sprejme odločbo, ki bi jo moral sprejeti odbor za pritožbe USRS, in sicer odločbo o razveljavitvi odločbe o prilagoditvi opisa. Ugotoviti je torej treba, da tožeča stranka s tem delom prvega predloga predlaga spremembo odločbe odbora za pritožbe na podlagi pristojnosti, ki jo ima Splošno sodišče v skladu s členom 73(3) Uredbe, po katerem je Splošno sodišče pristojno tako za razveljavitev kot za spremembo Odločbe A 007/2007.

249 Vprašanje dopustnosti tega drugega dela prvega predloga se torej postavlja enako kot vprašanje dopustnosti podobnih predlogov za spremembo odločb odborov za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) v sporu v zvezi z znamko Skupnosti na podlagi pristojnosti, ki jo ima Splošno sodišče v skladu s členom 65(3) Uredbe št. 207/2009, katerega besedilo je enako besedilu člena 73(3) Uredbe.

250 Glede tega spora je Sodišče v sodbi z dne 5. julija 2011 v zadevi Edwin proti UUNT (C-263/09 P, ZOdl., str. I-5853, točka 72) razsodilo, da reformatorično pooblastilo, ki je priznano Splošnemu sodišču, temu ne omogoča, da presojo odbora za pritožbe nadomesti s svojo lastno presojo, še manj pa, da opravi presojo glede predmeta, do katerega se ta odbor še ni opredelil. Izvajanje reformatoričnega pooblastila mora biti zato načeloma omejeno na položaje, v katerih – po izvedbi nadzora nad presojo odbora za pritožbe – ugotovljene dejanske in pravne okoliščine Splošnemu sodišču omogočajo sprejetje odločitve, ki bi jo moral sprejeti odbor za pritožbe.

251 Odbor za pritožbe se v obravnavanem primeru, kot pravilno ugotavlja USRS, ni opredelil glede vsebinskih vprašanj o zakonitosti odločbe o prilagoditvi opisa.

252 V teh okoliščinah ni treba ugoditi delu prvega tožbenega predloga v zadevi T-133/08, ki se nanaša na razveljavitev odločbe o prilagoditvi opisa (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj navedeno sodbo Edwin proti UUNT, točka 74, s katero je potrjena sodba Splošnega sodišča z dne 14. maja 2009 v zadevi Fiorucci proti UUNT – Edwin (ELIO FIORUCCI), T-165/06, ZOdl., str. II-1375, točka 67).

Stroški

Trditve strank

253 V vsaki od štirih združenih zadev je USRS Splošnemu sodišču predlagal, naj odloči, da USRS krije le svoje stroške, če in v delu, v katerem bi bilo ugodeno enemu od tožbenih predlogov.

254 Tožeča stranka odgovarja, da ta predlog ni obrazložen in da ni nobenega očitnega razloga, da se ji ne bi povrnili njeni stroški, če bi uspela.

Presoja Splošnega sodišča

255 V skladu s členom 87(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče razdeli stroške ali odloči, da vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka stranka uspe samo deloma ali v izjemnih okoliščinah.

256 V skladu s členom 87(4) Poslovnika lahko Splošno sodišče odredi, da intervenient nosi svoje stroške.

257 Vendar člen 136 Poslovnika, ki se uporablja za tožbe, vložene proti USRS na podlagi člena 130, določa, da če se tožbi zoper odločbo odbora za pritožbe ugodi, lahko Splošno sodišče sklene, da USRS nosi le svoje stroške.

258 Glede na okoliščini, da po eni strani tožeča stranka ni uspela s predlogi v okviru zadeve T-242/09, katere izid je bil odločilen za izid ostalih treh zadev, po drugi strani pa USRS in intervenient v bistvenem nista uspela s predlogi v okviru teh treh ostalih zadev, bodo zgoraj navedene določbe pravično uporabljene z odločitvijo, da vsaka stranka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

1. **Tožba zoper Odločbo odbora za pritožbe Urada Skupnosti za rastlinske sorte (USRS) z dne 23. januarja 2009 (zadeva A 010/2007) v zvezi z zahtevo za ugotovitev ničnosti žlahtniteljske pravice v Skupnosti, podeljene za sorto LEMON SYMPHONY, se zavrne.**

2. **Odločba odbora za pritožbe USRS z dne 4. decembra 2007 (zadeva A 007/2007) v zvezi z ugovorom zoper odločbo o prilagoditvi uradnega opisa sorte LEMON SYMPHONY v registru žlahtniteljskih pravic v Skupnosti po uradni dolžnosti se razveljavi.**

3. **V preostalem se tožba zoper to odločbo zavrne.**

4. **Odločba odbora za pritožbe USRS z dne 4. decembra 2007 (zadeva A 006/2007) v zvezi z zahtevo za razveljavitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti, podeljene za sorto LEMON SYMPHONY, se razveljavi.**

5. **Odločba odbora za pritožbe USRS z dne 4. decembra 2007 (zadeva A 005/2007) v zvezi s prijavo žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto SUMOST 01 se razveljavi.**

6. **Vsaka stranka nosi svoje stroške.**

Forwood Dehousse Schwarcz

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 18. septembra 2012.

Podpisi

Kazalo

Pravni okvir 2

Dejansko stanje 2

Upravni postopki pred USRS 2

Postopki pred odborom za pritožbe USRS v zadevah A 005/2007, A 006/2007 in A 007/2007 7

Postopek pred odborom za pritožbe USRS v zadevi A 010/2007 11

Postopek 15

Predlogi strank 16

Uvodne ugotovitve o povezavah med štirimi združenimi zadevami in o vrstnem redu, po katerem jih je treba obravnavati 17

Zadeva T-242/09 17

Dopustnost 17

Utemeljenost 18

Prvi tožbeni razlog: kršitev povezanih določb členov 76 in 81 Uredbe 18

– Trditve strank 18

– Presoja Splošnega sodišča 20

Drugi tožbeni razlog: kršitev povezanih določb členov 20 in 7 Uredbe 26

– Trditve strank 26

– Presoja Splošnega sodišča 26

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 75 Uredbe 26

– Trditve strank 26

– Presoja Splošnega sodišča 27

Četrti tožbeni razlog: kršitev člena 63(1) in (2) izvedbene uredbe 27

– Trditve strank 27

– Presoja Splošnega sodišča 28

Vsebinske ugotovitve v zadevi T-242/09 29

Zadeve T-133/08, T-134/08 in T-177/08 29

Vsebinska presoja tožb 29

Pregled različnih tožbenih razlogov v tožbah 29

Tožbeni razlog, ki je skupen trem tožbam: kršitev člena 59(2) izvedbene uredbe in pravice do izjave 30

– Trditve strank 30

– Presoja Splošnega sodišča 31

Nadaljnji ukrepi, ki jih je treba sprejeti v zvezi z drugim delom prvega tožbenega predloga v zadevi T-133/08 35

Stroški 36

Trditve strank 36

Presoja Splošnega sodišča 36